

Warszawa, dnia 15 stycznia 2016 r.

Poz. 65

USTAWA

z dnia 22 grudnia 2015 r.

o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej^{1), 2)}

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa zasady:

- 1) uznawania kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodów regulowanych oraz do podejmowania lub wykonywania działalności regulowanych, nabytych w:
 - a) innych niż Rzeczpospolita Polska państwach członkowskich Unii Europejskiej,
 - b) państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym,
 - c) Konfederacji Szwajcarskiej– zwanych dalej „państwami członkowskimi”;
- 2) świadczenia usług transgranicznych;
- 3) ubiegania się o wydanie europejskiej legitymacji zawodowej.

Art. 2. 1. Przepisy ustawy stosuje się do:

- 1) obywateli polskich,
- 2) obywateli państw członkowskich,

¹⁾ Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz. Urz. UE L 255 z 30.09.2005, str. 22, z późn. zm.).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 20 lipca 1950 r. o zawodzie felczera, ustawę z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne, ustawę z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych, ustawę z dnia 19 kwietnia 1991 r. o izbach aptekarskich, ustawę z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym, ustawę z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry, ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, ustawę z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych, ustawę z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej, ustawę z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa, ustawę z dnia 11 kwietnia 2001 r. o rzecznikach patentowych, ustawę z dnia 27 lipca 2001 r. o diagnostyce laboratoryjnej, ustawę z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej, ustawę z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne, ustawę z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, ustawę z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, ustawę z dnia 25 listopada 2004 r. o zawodzie tłumacza przysięgłego, ustawę z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, ustawę z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia, ustawę z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym, ustawę z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej, ustawę z dnia 2 grudnia 2009 r. o izbach lekarskich, ustawę z dnia 4 marca 2010 r. o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ustawę z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarstwa i położnej, ustawę z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach oraz ustawę z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o systemie informacji w ochronie zdrowia oraz niektórych innych ustaw.

- 3) członków rodzin obywateli polskich lub obywateli państw członkowskich, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. z 2014 r. poz. 1525 oraz z 2015 r. poz. 1274),
- 4) obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. poz. 1650, z późn. zm.³⁾),
- 5) cudzoziemców posiadających status uchodźcy lub objętych ochroną uzupełniającą,
- 6) cudzoziemców, którzy przybywają na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przebywają na tym terytorium w celu połączenia się z rodziną i są członkami rodziny cudzoziemca zamieszkującego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z nadaniem mu statusu uchodźcy lub udzieleniem mu ochrony uzupełniającej,
- 7) obywateli państw trzecich, którzy ubiegają się o przyjęcie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu podjęcia pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach,
- 8) obywateli państw trzecich, którzy zostali przyjęci na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celach innych niż wykonywanie pracy zgodnie z prawem Unii Europejskiej lub prawem krajowym i mają prawo do wykonywania pracy oraz posiadają dokument pobytowy wydany zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1030/2002 z dnia 13 czerwca 2002 r. ustanawiającym jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich (Dz. Urz. UE L 157 z 15.06.2002, str. 1, z późn. zm.), oraz obywateli państw trzecich, którzy zostali przyjęci na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu wykonywania pracy zgodnie z prawem Unii Europejskiej lub prawem krajowym,
- 9) obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 151 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach

– posiadających kwalifikacje zawodowe, o których mowa w art. 1 pkt 1.

2. W zakresie, o którym mowa w art. 1 pkt 3, przepisy ustawy stosuje się również do obywateli polskich posiadających kwalifikacje zawodowe do wykonywania zawodów regulowanych oraz do podejmowania lub wykonywania działalności regulowanych, nabyte w Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 3. Do uznawania kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodów regulowanych oraz do podejmowania lub wykonywania działalności regulowanych, nabytych w państwach członkowskich, stosuje się przepisy ustawy, o ile przepisy odrębne nie stanowią inaczej.

Art. 4. Przepisów ustawy nie stosuje się do zawodu notariusza oraz zawodów regulowanych i działalności regulowanych, dla których przepisy regulacyjne określiły wymóg posiadania obywatelstwa polskiego.

Art. 5. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) formalnych kwalifikacjach – oznacza to kwalifikacje zawodowe potwierdzone dyplomem, świadectwem lub innym dokumentem, poświadczającymi posiadanie specjalistycznej wiedzy, umiejętności i kompetencji do wykonywania zawodu albo działalności;
- 2) doświadczeniu zawodowym – oznacza to zgodne z prawem wykonywanie zawodu albo działalności przez dany okres w pełnym wymiarze czasu pracy albo odpowiednio dłuższy okres w niepełnym wymiarze czasu pracy;
- 3) przepisach regulacyjnych – oznacza to przepisy prawa polskiego określające formalne kwalifikacje niezbędne do wykonywania zawodów regulowanych lub wymagania kwalifikacyjne, od spełnienia których jest uzależnione podejmowanie lub wykonywanie działalności regulowanych, oraz, o ile jest to wymagane, warunki wykonywania zawodów regulowanych, a także podejmowania lub wykonywania działalności regulowanych;
- 4) zawodzie regulowanym – oznacza to zespół czynności zawodowych, których wykonywanie jest uzależnione od posiadania określonych w przepisach regulacyjnych formalnych kwalifikacji niezbędnych do wykonywania tych czynności zawodowych oraz, o ile jest to wymagane, od spełnienia innych warunków określonych w tych przepisach;
- 5) działalności regulowanej – oznacza to działalność wymienioną w załączniku IV do dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz. Urz. UE L 255 z 30.09.2005, str. 22, z późn. zm.), zwanej dalej „dyrektywą”, jeżeli jej podejmowanie lub wykonywanie w Rzeczypospolitej Polskiej jest uzależnione od spełnienia wymagań kwalifikacyjnych oraz, o ile jest to wymagane, warunków określonych w przepisach regulacyjnych;

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 463 i 1004 oraz z 2015 r. poz. 1274, 1607 i 1767.

- 6) wykonywaniu zawodu – oznacza to wykonywanie zawodu na własny rachunek, na podstawie umowy o pracę albo w innej formie dozwolonej przez przepisy obowiązujące w państwie członkowskim, w którym zawód był, jest lub ma być wykonywany;
- 7) państwie wnioskodawcy – oznacza to państwo członkowskie, w którym osoba, o której mowa w art. 2 ust. 1, zamierzająca wykonywać zawód regulowany albo podjąć lub wykonywać działalność regulowaną w Rzeczypospolitej Polskiej, uzyskała kwalifikacje zawodowe do wykonywania zawodu albo wykonywała działalność;
- 8) uprawnionej instytucji – oznacza to instytucję w państwie członkowskim prowadzącą kształcenie lub szkolenie, których ukończenie jest potwierdzane dyplomem lub świadectwem, zgodnie z przepisami o systemie edukacji w tym państwie, a także stowarzyszenie albo organizację zawodową, których wykaz stanowi załącznik I do dyrektywy;
- 9) kształceniu regulowanym – oznacza to kształcenie przygotowujące do wykonywania zawodu w państwie wnioskodawcy, uzupełnione, o ile jest to wymagane, szkoleniem zawodowym, okresem próbnym lub praktyką zawodową, których poziom i program są określone przepisami państwa wnioskodawcy lub podlegają zatwierdzeniu, lub ocenie przez instytucję powołaną w tym celu w państwie wnioskodawcy;
- 10) świadczeniu usługi transgranicznej – oznacza to tymczasowe i okazjonalne wykonywanie zawodu regulowanego albo działalności regulowanej;
- 11) państwie usługodawcy – oznacza to państwo członkowskie, w którym usługodawca zamierzający świadczyć usługę transgraniczną w Rzeczypospolitej Polskiej jest uprawniony do zgodnego z prawem wykonywania zawodu albo stałego i zgodnego z prawem wykonywania działalności;
- 12) kierownikowi przedsiębiorstwa – oznacza to:
 - a) członka organu zarządzającego przedsiębiorstwa, pełnomocnika przedsiębiorstwa do spraw zarządzania, prokurenta, kierującego przedsiębiorstwem lub jego zastępcę, kierującego wyodrębnioną częścią przedsiębiorstwa posiadającego upoważnienie do zaciągania zobowiązań w imieniu przedsiębiorstwa,
 - b) osobę kierującą co najmniej jedną komórką organizacyjną przedsiębiorstwa, z zakresem obowiązków o charakterze handlowym lub technicznym;
- 13) stażu adaptacyjnym – oznacza to wykonywanie zawodu regulowanego w ramach stosunku pracy albo na podstawie umowy cywilnoprawnej, pod nadzorem wykwalifikowanego przedstawiciela tego zawodu, z możliwością odbycia dodatkowego szkolenia;
- 14) teście umiejętności – oznacza to czynności mające na celu sprawdzenie zakresu i poziomu wiedzy oraz umiejętności i kompetencji niezbędnych do wykonywania zawodu regulowanego;
- 15) organizacji zawodowej – oznacza to organizację zawodową, stowarzyszenie zawodowe, samorząd zawodowy lub gospodarczy;
- 16) wspólnej ramie kształcenia – oznacza to wspólny minimalny zasób wiedzy, umiejętności i kompetencji niezbędnych do wykonywania zawodu albo podjęcia lub wykonywania działalności, uregulowany przepisami prawa Unii Europejskiej;
- 17) wspólnym teście – oznacza to ustandaryzowany test umiejętności dla posiadaczy określonych kwalifikacji zawodowych uregulowany przepisami prawa Unii Europejskiej.

Art. 6. 1. Organem właściwym w sprawach uznawania kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodów regulowanych oraz do podejmowania lub wykonywania działalności regulowanych jest organ:

- 1) o którym mowa w art. 4a ust. 1 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2015 r. poz. 812, z późn. zm.⁴⁾), albo
- 2) wskazany w przepisach wydanych na podstawie art. 4a ust. 3 albo art. 33a ust. 4–6 ustawy, o której mowa w pkt 1, albo
- 3) wskazany w przepisach regulacyjnych

– zwany dalej „właściwym organem”.

2. Postępowanie w sprawie wydania europejskiej legitymacji zawodowej prowadzi właściwy organ, minister kierujący działem administracji rządowej, do którego właściwości należą sprawy wykonywania zawodu albo podejmowania lub

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1255, 1269, 1960 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 34, 64 i 65.

wykonywania działalności, które nie są regulowane w Rzeczypospolitej Polskiej, albo instytucja wskazana przez tego ministra, zwana dalej „wskazaną instytucją”.

3. Minister kierujący działem administracji rządowej, do którego właściwości należą sprawy wykonywania zawodu albo podejmowania lub wykonywania działalności, które nie są regulowane w Rzeczypospolitej Polskiej, może określić, w drodze rozporządzenia, wskazane instytucje wraz z przyporządkowanymi im zawodami lub działalnościami objętymi przepisami rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/983 z dnia 24 czerwca 2015 r. w sprawie procedury wydawania europejskiej legitymacji zawodowej oraz stosowania mechanizmu ostrzegania na podstawie dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 159 z 25.06.2015, str. 27), kierując się zakresem działania tych instytucji oraz mając na uwadze efektywny przebieg postępowań w sprawie wydania europejskiej legitymacji zawodowej.

Art. 7. Organem uprawnionym do wydawania decyzji w sprawie prawa wykonywania w Rzeczypospolitej Polskiej zawodów regulowanych albo działalności regulowanych w stosunku do osób, którym zostały uznane kwalifikacje zawodowe do wykonywania zawodu regulowanego albo podjęcia lub wykonywania działalności regulowanej, jest organ wskazany w przepisach regulacyjnych, wydający takie decyzje w stosunku do osób, które uzyskały kwalifikacje zawodowe do wykonywania tych zawodów albo podjęcia lub wykonywania tych działalności w Rzeczypospolitej Polskiej, zwany dalej „uprawnionym organem”.

Art. 8. 1. Ilekroć przepisy regulacyjne uzależniają nabycie prawa wykonywania zawodu regulowanego albo działalności regulowanej od odbycia praktyki zawodowej niezbędnej do uzyskania kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodu regulowanego albo do podjęcia lub wykonywania działalności regulowanej, odbywanej pod nadzorem, równoległe z kształceniem albo po uzyskaniu dokumentu potwierdzającego jego ukończenie, zwanej dalej „praktyką zawodową”, uprawniony organ, a w przypadku jego braku – właściwy organ, uznaje praktykę zawodową odbytą w państwie członkowskim albo bierze pod uwagę praktykę zawodową odbytą w państwie niebędącym państwem członkowskim.

2. W celu uznania praktyki zawodowej organy, o których mowa w ust. 1, porównują zakres i okres praktyki zawodowej odbytej w państwie członkowskim albo w państwie niebędącym państwem członkowskim z zakresem i okresem praktyki zawodowej wymaganej w Rzeczypospolitej Polskiej i ustalają okres praktyki, który podlega uznaniu.

3. Minister kierujący działem administracji rządowej właściwy w sprawach uznawania kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodu regulowanego albo do podejmowania lub wykonywania działalności regulowanej należących do danego działu, dla których została przewidziana praktyka zawodowa, określi, w drodze rozporządzenia, tryb uznawania tej praktyki odbytej w państwie członkowskim albo w państwie niebędącym państwem członkowskim oraz jej maksymalny uznawany okres, mając na uwadze zakres i okres praktyki zawodowej wymaganej w Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 9. 1. Właściwy organ albo uprawniony organ, na wniosek osoby, która uzyskała w Rzeczypospolitej Polskiej prawo wykonywania zawodu regulowanego albo działalności regulowanej, wydaje zaświadczenie potwierdzające posiadanie przez tę osobę kwalifikacji zawodowych, w celu uznania tych kwalifikacji w państwie członkowskim.

2. Za wydanie zaświadczenia pobiera się opłatę w wysokości 3% minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalonego na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2015 r. poz. 2008), obowiązującego w roku wydania zaświadczenia. Opłatę wnosi się na rachunek bankowy organu wydającego zaświadczenie.

Art. 10. 1. Upoważniony organ, na wniosek osoby wykonującej działalność w Rzeczypospolitej Polskiej, zamierzającej wykonywać tę działalność w państwie członkowskim, w którym jest ona regulowana, wydaje zaświadczenie stwierdzające charakter, okres i rodzaj działalności wykonywanej przez tę osobę w Rzeczypospolitej Polskiej oraz zawierające informacje o doświadczeniu zawodowym nabytym podczas wykonywania tej działalności na własny rachunek oraz podczas zatrudnienia przy jej wykonywaniu, w tym w charakterze kierownika przedsiębiorstwa.

2. Organem upoważnionym do wydania zaświadczenia jest marszałek województwa albo inny wskazany przez niego organ, właściwy dla miejsca zamieszkania osoby składającej wniosek, a w przypadku braku miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – właściwy ze względu na ostatnie miejsce wykonywania działalności albo zatrudnienia przy jej wykonywaniu, w tym w charakterze kierownika przedsiębiorstwa.

3. Za wydanie zaświadczenia pobiera się opłatę w wysokości 3% minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalonego na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, obowiązującego w roku wydania zaświadczenia. Opłatę wnosi się na rachunek bankowy organu wydającego zaświadczenie.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób składania wniosku o wydanie zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1, oraz wykaz dokumentów, które należy do niego dołączyć,

2) wzór zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1

– uwzględniając konieczność zachowania przejrzystości i kompletności informacji zawartych w zaświadczeniu oraz zapewnienia możliwości złożenia wniosku wraz z wymaganymi dokumentami w postaci elektronicznej.

Art. 11. Do postępowania w sprawach uregulowanych w rozdziałach 2 i 4–6 stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23), o ile przepisy ustawy nie stanowią inaczej.

Art. 12. W zakresie niezbędnym do prowadzenia:

- 1) postępowań w sprawach uregulowanych w rozdziałach 2 i 4–6 właściwe organy mogą przetwarzać dane osób, o których mowa w art. 2, wymienione w art. 13 ust. 1 i ustalone na podstawie dokumentów, o których mowa w art. 33 ust. 1 i 4;
- 2) współpracy z organami państw członkowskich w sprawach uregulowanych w rozdziale 8, właściwe organy mogą przetwarzać dane osób wykonujących zawody regulowane, które mają wpływ na bezpieczeństwo pacjentów albo są związane z edukacją osób małoletnich, w tym opieką nad dziećmi i wczesną edukacją, o których mowa w art. 56 ust. 1–3.

Rozdział 2

Postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodu regulowanego albo podejmowania lub wykonywania działalności regulowanej

Art. 13. 1. Postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodu regulowanego albo podejmowania lub wykonywania działalności regulowanej w Rzeczypospolitej Polskiej, zwane dalej „postępowaniem w sprawie uznania kwalifikacji”, wszczyna się na wniosek zawierający informacje dotyczące:

- 1) imienia (imion), nazwiska, daty i miejsca urodzenia wnioskodawcy;
- 2) obywatelstwa oraz nazwy państwa wnioskodawcy;
- 3) określenia zawodu regulowanego albo działalności regulowanej oraz formy i okresu jej wykonywania w państwie członkowskim;
- 4) posiadanych kwalifikacji lub uprawnień;
- 5) ukończonego kształcenia regulowanego;
- 6) wykazu dokumentów dołączanych do wniosku.

2. Wnioski w postępowaniu w sprawie uznania kwalifikacji składa się w języku polskim. Dokumenty w toku tego postępowania składa się w języku polskim albo w innym języku wraz z tłumaczeniem na język polski. W przypadku dokumentów szczególnie istotnych dla przeprowadzenia postępowania właściwy organ może wymagać tłumaczenia dokonanego przez tłumacza przysięgłego prowadzącego działalność w Rzeczypospolitej Polskiej lub w państwie członkowskim. Tłumaczenie na język polski nie jest wymagane w przypadku dokumentów potwierdzających informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2.

3. Okresy wykonywania działalności w państwie członkowskim dokumentuje się przez przedłożenie świadectwa albo zaświadczenia, wydanych przez upoważniony organ administracji albo organizacji zawodowej, stwierdzających charakter, okres i rodzaj wykonywanej działalności.

4. Wnioski w postępowaniu w sprawie uznania kwalifikacji składa się na formularzach udostępnianych na stronie internetowej właściwego organu lub ośrodka wsparcia, o którym mowa w art. 53 ust. 1. Formularze można składać także drogą elektroniczną, za pośrednictwem pojedynczego punktu kontaktowego, o którym mowa w ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584, z późn. zm.⁵⁾).

5. Właściwy organ zawiadamia wnioskodawcę o otrzymaniu wniosku w postępowaniu w sprawie uznania kwalifikacji w terminie miesiąca od dnia jego otrzymania. W przypadku stwierdzenia braków formalnych wniosku właściwy organ wzywa wnioskodawcę do ich uzupełnienia w terminie wskazanym w wezwaniu, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpoznania.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 699, 875, 978, 1197, 1268, 1272, 1618, 1649, 1688, 1712, 1844 i 1893.

6. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzory formularzy wniosków w postępowaniu w sprawie uznania kwalifikacji,
- 2) wykaz dokumentów, które należy dołączyć do wniosków,
- 3) sposób składania dokumentów, o których mowa w pkt 1 i 2

– biorąc pod uwagę zróżnicowanie zakresu wniosku w przypadku wnioskodawców ubiegających się o uznanie kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodu regulowanego i wnioskodawców ubiegających się o uznanie kwalifikacji zawodowych do podejmowania lub wykonywania działalności regulowanej oraz zapewnienie możliwości złożenia wniosku wraz z wymaganymi dokumentami w postaci elektronicznej.

Art. 14. Przeprowadzenie postępowania i wydanie decyzji w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodu regulowanego albo do podejmowania lub wykonywania działalności regulowanej, zwanej dalej „decyzją w sprawie uznania kwalifikacji”, podlega opłacie w wysokości 35% minimalnego wynagrodzenia za pracę, ustalonego na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, obowiązującego w roku wszczęcia postępowania. Opłatę wnosi się na rachunek bankowy właściwego organu.

Art. 15. 1. Jeżeli przepisy regulacyjne wymagają do uzyskania prawa wykonywania zawodu regulowanego albo działalności regulowanej decyzji albo opinii organów organizacji zawodowych, organy te uczestniczą w postępowaniu w sprawie uznania kwalifikacji na prawach strony.

2. Decyzje w sprawie uznania kwalifikacji wiążą organizacje zawodowe właściwe w sprawach wykonywania zawodu regulowanego albo podejmowania lub wykonywania działalności regulowanej.

Art. 16. 1. Jeżeli przepisy regulacyjne uzależniają podejmowanie lub wykonywanie działalności regulowanej od posiadania wiedzy ogólnej lub zawodowej i umiejętności, właściwych dla danej działalności, właściwy organ uznaje kwalifikacje zawodowe wnioskodawcy za spełniające wymagania określone w tych przepisach, jeżeli wnioskodawca przedłoży dokumenty świadczące o tym, że:

- 1) w przypadku zamiaru podjęcia działalności wymienionej w wykazie nr I załącznika IV do dyrektywy – w nieprzerwanym okresie:
 - a) sześciu lat wykonywał działalność na własny rachunek lub na stanowisku kierownika przedsiębiorstwa albo
 - b) trzech lat wykonywał działalność na własny rachunek lub na stanowisku kierownika przedsiębiorstwa, a uprzednio ukończył trwające co najmniej trzy lata szkolenie przygotowujące do wykonywania tej działalności, potwierdzone świadectwem uznawanym na terytorium państwa wnioskodawcy lub uznanym przez organizację zawodową właściwą dla danej działalności w tym państwie za spełniające wszystkie wymagane warunki, albo
 - c) czterech lat wykonywał działalność na własny rachunek lub na stanowisku kierownika przedsiębiorstwa, a uprzednio ukończył trwające co najmniej dwa lata szkolenie przygotowujące do wykonywania tej działalności, potwierdzone świadectwem uznawanym na terytorium państwa wnioskodawcy lub uznanym przez organizację zawodową właściwą dla danej działalności w tym państwie za spełniające wszystkie wymagane warunki, albo
 - d) trzech lat wykonywał działalność na własny rachunek, a ponadto przez co najmniej pięć lat był zatrudniony przy wykonywaniu tej działalności, albo
 - e) pięciu lat wykonywał działalność na stanowisku kierownika przedsiębiorstwa, w tym przez co najmniej trzy lata wykonywał obowiązki o charakterze technicznym i odpowiadał za co najmniej jeden dział przedsiębiorstwa, a uprzednio ukończył trwające co najmniej trzy lata szkolenie przygotowujące do wykonywania tej działalności, potwierdzone świadectwem uznawanym na terytorium państwa wnioskodawcy lub uznanym przez organizację zawodową właściwą dla danej działalności w tym państwie za spełniające wszystkie wymagane warunki;
- 2) w przypadku zamiaru podjęcia działalności wymienionej w wykazie nr II załącznika IV do dyrektywy – w nieprzerwanym okresie:
 - a) pięciu lat wykonywał działalność na własny rachunek lub na stanowisku kierownika przedsiębiorstwa albo
 - b) trzech lat wykonywał działalność na własny rachunek lub na stanowisku kierownika przedsiębiorstwa, a uprzednio ukończył trwające co najmniej trzy lata szkolenie przygotowujące do wykonywania tej działalności, potwierdzone świadectwem uznawanym na terytorium państwa wnioskodawcy lub uznanym przez organizację zawodową właściwą dla danej działalności w tym państwie za spełniające wszystkie wymagane warunki, albo
 - c) czterech lat wykonywał działalność na własny rachunek lub na stanowisku kierownika przedsiębiorstwa, a uprzednio ukończył trwające co najmniej dwa lata szkolenie przygotowujące do wykonywania tej działalności,

potwierdzone świadectwem uznawanym na terytorium państwa wnioskodawcy lub uznanym przez organizację zawodową właściwą dla danej działalności w tym państwie za spełniające wszystkie wymagane warunki, albo

- d) trzech lat wykonywał działalność na własny rachunek lub na stanowisku kierownika przedsiębiorstwa, a ponadto przez co najmniej pięć lat był zatrudniony przy wykonywaniu tej działalności, albo
 - e) pięciu lat był zatrudniony przy wykonywaniu tej działalności, a uprzednio ukończył trwające co najmniej trzy lata szkolenie przygotowujące do wykonywania tej działalności, potwierdzone świadectwem uznawanym na terytorium państwa wnioskodawcy lub uznanym przez organizację zawodową właściwą dla danej działalności w tym państwie za spełniające wszystkie wymagane warunki, albo
 - f) sześciu lat był zatrudniony przy wykonywaniu tej działalności, a uprzednio ukończył trwające co najmniej dwa lata szkolenie przygotowujące do wykonywania tej działalności, potwierdzone świadectwem uznawanym na terytorium państwa wnioskodawcy lub uznanym przez organizację zawodową właściwą dla danej działalności w tym państwie za spełniające wszystkie wymagane warunki;
- 3) w przypadku zamiaru podjęcia działalności wymienionej w wykazie nr III załącznika IV do dyrektywy – w nieprzerwanym okresie:
- a) trzech lat wykonywał działalność na własny rachunek lub na stanowisku kierownika przedsiębiorstwa albo
 - b) dwóch lat wykonywał działalność na własny rachunek lub na stanowisku kierownika przedsiębiorstwa, a uprzednio ukończył szkolenie przygotowujące do wykonywania tej działalności, potwierdzone świadectwem uznawanym na terytorium państwa wnioskodawcy lub uznanym przez organizację zawodową właściwą dla danej działalności w tym państwie za spełniające wszystkie wymagane warunki, albo
 - c) dwóch lat wykonywał działalność na własny rachunek lub na stanowisku kierownika przedsiębiorstwa, a uprzednio przez co najmniej trzy lata był zatrudniony przy wykonywaniu tej działalności, albo
 - d) trzech lat był zatrudniony przy wykonywaniu tej działalności, a uprzednio ukończył szkolenie przygotowujące do wykonywania tej działalności, potwierdzone świadectwem uznawanym na terytorium państwa wnioskodawcy lub uznanym przez organizację zawodową właściwą dla danej działalności w tym państwie za spełniające wszystkie wymagane warunki.

2. Okres od dnia zaprzestania wykonywania działalności, o której mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a i d, pkt 2 lit. a i d oraz pkt 3 lit. a i c, do dnia złożenia wniosku w postępowaniu w sprawie uznania kwalifikacji nie może przekraczać dziesięciu lat.

3. Przepis ust. 1 pkt 1 lit. e nie ma zastosowania do wykonywania działalności objętych nomenklaturą ISIC ex 855.

4. Jeżeli wnioskodawca nie spełnia wymogów określonych w ust. 1–3, ale posiada formalne kwalifikacje, właściwy organ uznaje jego kwalifikacje zawodowe do podejmowania lub wykonywania działalności regulowanej zgodnie z zasadami określonymi w art. 19 i art. 20 oraz zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 22.

Art. 17. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, przyporządkowanie działalności z wykazów w załączniku IV do dyrektywy do Polskiej Klasyfikacji Działalności, mając na uwadze ujednoczenie oznaczeń działalności w toku postępowania przed właściwymi organami.

Art. 18. 1. Wyróżnia się pięć poziomów kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodu regulowanego.

2. Posiadanie kwalifikacji zawodowych na poziomie piątym potwierdzają:

- 1) dyplom, świadectwo lub inny dokument, wydane przez uprawnioną instytucję, poświadczające ukończenie studiów wyższych o co najmniej czteroletnim okresie kształcenia albo odpowiednio dłuższym w przypadku kształcenia w niepełnym wymiarze, albo innego kształcenia uznanego w państwie wnioskodawcy za równorzędne, a także, o ile jest to wymagane, ukończenie szkolenia zawodowego, stanowiące jednocześnie poświadczenie posiadania kwalifikacji zawodowych wymaganych do wykonywania zawodu regulowanego w państwie wnioskodawcy, gdy ponad połowę kształcenia albo szkolenia odbyto w państwie członkowskim albo gdy osoba, o której mowa w art. 2 ust. 1, uzyskała trzyletnie doświadczenie zawodowe poświadczone przez państwo członkowskie, które uznało dokumenty wydane w państwie niebędącym państwem członkowskim, albo
- 2) dokumenty wydane przez uprawnioną instytucję poświadczające ukończenie studiów wyższych o co najmniej czteroletnim okresie kształcenia albo odpowiednio dłuższym w przypadku kształcenia w niepełnym wymiarze, albo innego kształcenia uznanego w państwie wnioskodawcy za równorzędne, a także, o ile jest to wymagane, ukończenie szkolenia zawodowego, stanowiące jednocześnie poświadczenie posiadania kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodu niebędącego w państwie wnioskodawcy zawodem regulowanym oraz dodatkowo dokumenty poświadczające wykonywanie zawodu w państwie członkowskim przez rok w pełnym wymiarze czasu pracy albo odpowiednio dłu-

żej w niepełnym wymiarze czasu pracy, w okresie ostatnich dziesięciu lat, chyba że osoba, o której mowa w art. 2 ust. 1, posiada dokument poświadczający ukończenie kształcenia regulowanego na tym poziomie.

3. Posiadanie kwalifikacji zawodowych na poziomie czwartym potwierdzają:

- 1) dyplom, świadectwo lub inny dokument, wydane przez uprawnioną instytucję, poświadczające ukończenie studiów wyższych o okresie kształcenia od trzech do czterech lat albo odpowiednio dłuższym w przypadku kształcenia w niepełnym wymiarze, albo innego kształcenia uznanego w państwie wnioskodawcy za równorzędne, a także, o ile jest to wymagane, ukończenie szkolenia zawodowego, stanowiące jednocześnie poświadczenie posiadania kwalifikacji zawodowych wymaganych do wykonywania zawodu regulowanego w państwie wnioskodawcy, gdy ponad połowę kształcenia albo szkolenia odbyto w państwie członkowskim albo gdy osoba, o której mowa w art. 2 ust. 1, uzyskała trzyletnie doświadczenie zawodowe poświadczone przez państwo członkowskie, które uznało dokumenty wydane w państwie niebędącym państwem członkowskim, albo
- 2) dokumenty wydane przez uprawnioną instytucję poświadczające ukończenie studiów wyższych o okresie kształcenia od trzech do czterech lat albo odpowiednio dłuższym w przypadku kształcenia w niepełnym wymiarze, albo innego kształcenia uznanego w państwie wnioskodawcy za równorzędne, a także, o ile jest to wymagane, ukończenie szkolenia zawodowego, stanowiące jednocześnie poświadczenie posiadania kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodu niebędącego w państwie wnioskodawcy zawodem regulowanym oraz dodatkowo dokumenty poświadczające wykonywanie zawodu w państwie członkowskim przez rok w pełnym wymiarze czasu pracy albo odpowiednio dłużej w niepełnym wymiarze czasu pracy, w okresie ostatnich dziesięciu lat, chyba że osoba, o której mowa w art. 2 ust. 1, posiada dokument poświadczający ukończenie kształcenia regulowanego na tym poziomie.

4. Posiadanie kwalifikacji zawodowych na poziomie trzecim potwierdzają dokumenty:

- 1) poświadczające posiadanie wykształcenia albo ukończenie szkolenia, wydane przez uprawnioną instytucję po ukończeniu:
 - a) kształcenia o okresie co najmniej rocznym lecz krótszym niż trzy lata albo odpowiednio dłuższym w przypadku kształcenia w niepełnym wymiarze, podejmowanego na podstawie świadectwa uprawniającego do kształcenia w systemie szkolnictwa wyższego, albo innego kształcenia uznanego w państwie wnioskodawcy za równorzędne, a także, o ile jest to wymagane, szkolenia zawodowego lub
 - b) kursów o specjalnym programie na tym poziomie
– stanowiące jednocześnie poświadczenie posiadania kwalifikacji zawodowych wymaganych do wykonywania zawodu regulowanego w państwie wnioskodawcy, jeżeli ponad połowę kształcenia albo szkolenia odbyto w państwie członkowskim albo gdy osoba, o której mowa w art. 2 ust. 1, uzyskała trzyletnie doświadczenie zawodowe poświadczone przez państwo członkowskie, które uznało dokumenty wydane w państwie niebędącym państwem członkowskim, albo
- 2) wydane przez uprawnioną instytucję poświadczające ukończenie kształcenia o okresie co najmniej rocznym lecz krótszym niż trzy lata albo odpowiednio dłuższym w przypadku kształcenia w niepełnym wymiarze, podejmowanego na podstawie świadectwa uprawniającego do kształcenia w systemie szkolnictwa wyższego, albo innego kształcenia uznanego w państwie wnioskodawcy za równorzędne, a także, o ile jest to wymagane, ukończenie szkolenia zawodowego, stanowiące jednocześnie poświadczenie posiadania kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodu, który w państwie wnioskodawcy nie jest zawodem regulowanym, oraz dodatkowo dokumenty poświadczające wykonywanie zawodu w państwie członkowskim przez rok w pełnym wymiarze czasu pracy albo odpowiednio dłużej w niepełnym wymiarze czasu pracy, w okresie ostatnich dziesięciu lat, chyba że osoba, o której mowa w art. 2 ust. 1, posiada dokument poświadczający ukończenie kształcenia regulowanego na tym poziomie.

5. Posiadanie kwalifikacji zawodowych na poziomie drugim potwierdzają dokumenty:

- 1) poświadczające posiadanie wykształcenia albo ukończenie szkolenia wydane przez uprawnioną instytucję po ukończeniu nauki w:
 - a) szkole średniej ogólnej – poświadczające ukończenie kształcenia albo szkolenia innego niż wymienione w ust. 4 pkt 1 lit. a, uzupełnionego okresem próbnym albo praktyką zawodową,
 - b) szkole średniej technicznej lub zawodowej – poświadczające ukończenie kształcenia albo szkolenia innego niż wymienione w ust. 4 pkt 1 lit. a, uzupełnionego, o ile jest to wymagane, okresem próbnym albo praktyką zawodową,

- c) innej szkole, której ukończenie jest uznane w państwie wnioskodawcy za równorzędne z ukończeniem szkół, o których mowa w lit. a i b

– stanowiące jednocześnie poświadczenie posiadania kwalifikacji zawodowych wymaganych do wykonywania zawodu regulowanego w państwie wnioskodawcy, jeżeli ponad połowę kształcenia albo szkolenia odbyto w państwie członkowskim albo gdy osoba, o której mowa w art. 2 ust. 1, uzyskała trzyletnie doświadczenie zawodowe poświadczane przez państwo członkowskie, które uznało dokumenty wydane w państwie niebędącym państwem członkowskim, albo

- 2) wydane po ukończeniu nauki w:

- a) szkole średniej ogólnej – poświadczające ukończenie kształcenia albo szkolenia uzupełnionego okresem próbnym albo praktyką zawodową,
- b) szkole średniej technicznej lub zawodowej – poświadczające ukończenie kształcenia albo szkolenia uzupełnionego, o ile jest to wymagane, okresem próbnym albo praktyką zawodową,
- c) innej szkole, której ukończenie jest uznane w państwie wnioskodawcy za równorzędne z ukończeniem szkół, o których mowa w lit. a i b

– stanowiące jednocześnie poświadczenie posiadania kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodu, który w państwie wnioskodawcy nie jest zawodem regulowanym, oraz dodatkowo dokumenty poświadczające wykonywanie zawodu w państwie członkowskim przez rok w pełnym wymiarze czasu pracy albo odpowiednio dłużej w niepełnym wymiarze czasu pracy, w okresie ostatnich dziesięciu lat, chyba że osoba, o której mowa w art. 2 ust. 1, posiada dokument poświadczający ukończenie kształcenia regulowanego na tym poziomie.

6. Posiadanie kwalifikacji zawodowych na poziomie pierwszym potwierdzają dokumenty:

- 1) wydane przez uprawnioną albo upoważnioną do tego instytucję, poświadczające:

- a) ukończenie istotnego dla wykonywania zawodu regulowanego kształcenia albo szkolenia innego niż wymienione w ust. 2–5 albo
- b) zdanie egzaminu specjalistycznego nieopozdzonego kształceniem, albo
- c) wykonywanie zawodu w państwie członkowskim przez trzy lata w pełnym wymiarze czasu pracy albo odpowiednio dłużej w niepełnym wymiarze czasu pracy, w okresie ostatnich dziesięciu lat;

- 2) wydane po ukończeniu w państwie członkowskim ogólnego kształcenia podstawowego albo średniego, poświadczające posiadanie przez osobę, o której mowa w art. 2 ust. 1, wiedzy ogólnej;

- 3) poświadczające wykonywanie zawodu w państwie członkowskim przez rok w pełnym wymiarze czasu pracy albo odpowiednio dłużej w niepełnym wymiarze czasu pracy, w okresie ostatnich dziesięciu lat – w przypadku gdy zawód nie jest zawodem regulowanym w państwie wnioskodawcy.

Art. 19. 1. W postępowaniu w sprawie uznania kwalifikacji właściwy organ uznaje kwalifikacje zawodowe nabyte w państwie wnioskodawcy na którymkolwiek z poziomów, o których mowa w art. 18 ust. 2–6.

2. Właściwy organ może odmówić uznania kwalifikacji zawodowych wnioskodawcy, który posiada kwalifikacje zawodowe na poziomie pierwszym, jeżeli w Rzeczypospolitej Polskiej jest wymagane posiadanie formalnych kwalifikacji odpowiadających poziomowi piątemu.

Art. 20. 1. Właściwy organ, w drodze postanowienia, może uzależnić wydanie decyzji w sprawie uznania kwalifikacji od odbycia przez wnioskodawcę stażu adaptacyjnego lub przystąpienia przez niego do testu umiejętności w przypadku, gdy zakres:

- 1) kształcenia, szkolenia lub egzaminu wymaganego do wykonywania zawodu w Rzeczypospolitej Polskiej i w państwie wnioskodawcy różni się w sposób zasadniczy lub
- 2) zawodu w państwie wnioskodawcy różni się znacząco od zakresu tego zawodu w Rzeczypospolitej Polskiej, a kształcenie lub szkolenie wymagane w państwie wnioskodawcy różni się znacząco od kształcenia lub szkolenia wymaganego przepisami regulacyjnymi

– chyba że wiedza, umiejętności i kompetencje nabyte przez wnioskodawcę podczas zdobywania doświadczenia zawodowego lub przez potwierdzone efekty uczenia się w rozumieniu przepisów o szkolnictwie wyższym, lub potwierdzone efekty kształcenia w rozumieniu przepisów o systemie oświaty, mogą wyrównać w całości albo w części te różnice.

2. W postanowieniu, o którym mowa w ust. 1, właściwy organ określa zakres testu umiejętności lub zakres i czas trwania stażu adaptacyjnego, mając na uwadze konieczność wyrównania różnic w zakresie kształcenia lub szkolenia, lub

zawodu w stopniu niezbędnym do wykonywania zawodu regulowanego albo do podejmowania lub wykonywania działalności regulowanej.

3. Staż adaptacyjny odbywa się w języku polskim.

4. Staż adaptacyjny nie może trwać dłużej niż trzy lata.

5. Właściwy organ zapewnia wnioskodawcy możliwość przystąpienia do testu umiejętności nie później niż w terminie sześciu miesięcy od dnia nałożenia na niego tego obowiązku.

6. Test umiejętności przeprowadza się w języku polskim.

7. Wnioskodawca ponosi koszty odbywania stażu adaptacyjnego lub przystąpienia do testu umiejętności.

Art. 21. 1. Właściwy organ zobowiązuje wnioskodawcę do odbycia stażu adaptacyjnego albo do przystąpienia do testu umiejętności, zgodnie z wyborem wnioskodawcy.

2. Uprawnienie do dokonania wyboru między odbyciem stażu adaptacyjnego a przystąpieniem do testu umiejętności może zostać wyłączone:

1) w przypadku zawodów regulowanych:

a) których wykonywanie wymaga dokładnej znajomości prawa polskiego, a ich zasadniczą i trwałą cechą jest udzielanie porad i pomocy prawnej związanej z jego stosowaniem albo

b) w stosunku do których Komisja Europejska pozytywnie rozpatrzyła wniosek Rzeczypospolitej Polskiej o wyłączenie tego uprawnienia wnioskodawcy, albo

c) do wykonywania których jest wymagane posiadanie kwalifikacji zawodowych na poziomie trzecim, a wnioskodawca posiada kwalifikacje zawodowe na poziomie pierwszym, albo

d) do wykonywania których jest wymagane posiadanie kwalifikacji zawodowych na poziomie czwartym albo piątym, a wnioskodawca posiada kwalifikacje zawodowe na poziomie drugim;

2) jeżeli wnioskodawca zamierza wykonywać działalność regulowaną na własny rachunek albo na stanowisku kierownika przedsiębiorstwa, w przypadku gdy do podjęcia lub wykonywania tej działalności jest wymagane posiadanie specjalistycznej wiedzy z zakresu prawa polskiego.

3. W przypadku gdy wnioskodawca posiada kwalifikacje zawodowe na poziomie pierwszym, a do wykonywania zawodu regulowanego jest wymagane posiadanie kwalifikacji zawodowych na poziomie czwartym, właściwy organ może zobowiązać wnioskodawcę zarówno do odbycia stażu adaptacyjnego, jak i do przystąpienia do testu umiejętności.

4. Wyłączenie uprawnienia do dokonania wyboru między odbyciem stażu adaptacyjnego a przystąpieniem do testu umiejętności wymaga uzasadnienia faktycznego i prawnego, a w szczególności:

1) wskazania wymaganego poziomu kwalifikacji zawodowych oraz poziomu kwalifikacji zawodowych posiadanego przez wnioskodawcę;

2) określenia różnic, o których mowa w art. 20 ust. 1, z uwzględnieniem możliwości ich wyrównania.

5. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, wykaz zawodów, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit. a, a także określi dla każdego z nich obowiązek odbycia stażu adaptacyjnego albo przystąpienia do testu umiejętności, mając na uwadze konieczność zapewnienia znajomości prawa polskiego na poziomie gwarantującym właściwą ochronę interesów korzystających z porad i pomocy prawnej świadczonych przez osoby, które ubiegają się o uznanie kwalifikacji zawodowych do wykonywania tych zawodów.

6. Prezes Rady Ministrów ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” wykaz zawodów, o których mowa w ust. 2 pkt 1 lit. b.

7. Minister właściwy do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego, może określić, w drodze rozporządzenia, rodzaje działalności, o których mowa w ust. 2 pkt 2, określając dla każdego z nich obowiązek odbycia stażu adaptacyjnego albo przystąpienia do testu umiejętności, mając na uwadze konieczność zapewnienia specjalistycznej wiedzy z zakresu prawa polskiego na poziomie gwarantującym właściwe wykonywanie tych działalności regulowanych.

Art. 22. Minister kierujący działem administracji rządowej właściwy w sprawach uznawania kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodu regulowanego albo podejmowania lub wykonywania działalności regulowanej należących do danego działu określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki, sposób i tryb odbywania stażu adaptacyjnego, sposób i tryb wykonywania nadzoru nad jego odbywaniem oraz oceny nabytych w jego trakcie umiejętności, sposób ustalania kosztów odbywania stażu adaptacyjnego oraz tryb pobierania i zwrotu opłaty za jego odbywanie,
- 2) warunki, sposób i tryb przeprowadzania testu umiejętności oraz oceny posiadanych przez wnioskodawcę umiejętności, sposób ustalania kosztów przeprowadzania testu umiejętności oraz tryb pobierania i zwrotu opłaty za jego przeprowadzenie

– uwzględniając odrębności w wykonywaniu zawodów regulowanych albo działalności regulowanych w państwach członkowskich oraz specyfikę i szczególne wymagania dotyczące wykonywania zawodów regulowanych albo podejmowania lub wykonywania działalności regulowanych w Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 23. 1. Jeżeli przepisy regulacyjne uzależniają wykonywanie zawodu regulowanego albo podjęcie lub wykonywanie działalności regulowanej od:

- 1) spełnienia wymogów dotyczących niekaralności,
- 2) spełnienia wymogów dotyczących postawy etycznej,
- 3) braku ogłoszenia upadłości,
- 4) braku zakazu wykonywania zawodu,
- 5) braku zawieszenia prawa wykonywania zawodu

– właściwy organ ustala spełnienie przesłanek przewidzianych w tych przepisach na podstawie dokumentów wydanych przez państwo wnioskodawcy albo inne państwo członkowskie, w którym wnioskodawca wykonywał zawód albo działalność.

2. Jeżeli w państwie wnioskodawcy nie są wydawane dokumenty poświadczające spełnienie przesłanek, o których mowa w ust. 1, dowodem w postępowaniu w sprawie uznania kwalifikacji jest oświadczenie wnioskodawcy złożone w formie i trybie określonych w przepisach tego państwa.

3. Jeżeli przepisy regulacyjne uzależniają wykonywanie zawodu regulowanego albo podejmowanie lub wykonywanie działalności regulowanej od posiadania odpowiedniego stanu zdrowia, właściwy organ ustala spełnienie tej przesłanki przez wnioskodawcę na podstawie dokumentów wydanych przez upoważnioną instytucję państwa wnioskodawcy albo innego państwa członkowskiego, w którym wnioskodawca wykonywał ostatnio dany zawód albo działalność.

4. Jeżeli przepisy regulacyjne uzależniają wykonywanie zawodu regulowanego albo podejmowanie lub wykonywanie działalności regulowanej od sytuacji finansowej wnioskodawcy, właściwy organ ustala spełnienie tej przesłanki na podstawie zaświadczenia wydanego przez bank prowadzący działalność w państwie członkowskim.

5. Jeżeli przepisy regulacyjne uzależniają wykonywanie zawodu regulowanego albo podejmowanie lub wykonywanie działalności regulowanej od posiadania obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, właściwy organ uznaje tę przesłankę za spełnioną także w przypadku, gdy wnioskodawca zawarł umowę ubezpieczenia z ubezpieczycielem prowadzącym działalność w państwie członkowskim i przedstawi dowód zawarcia takiej umowy spełniającej warunki określone w tych przepisach.

6. Wnioskodawca przedkłada dokumenty, o których mowa w ust. 1, 3 i 4, nie później niż w terminie trzech miesięcy od dnia ich wydania.

Art. 24. W przypadku gdy do wykonywania zawodu regulowanego albo podjęcia lub wykonywania działalności regulowanej jest wymagane złożenie ślubowania albo przysięgi, a ich formuła nie może być wykorzystana przez wnioskodawcę, stosuje się odpowiednią, równoważną formułę ustaloną przez właściwy organ.

Art. 25. 1. Właściwy organ wydaje decyzję w sprawie uznania kwalifikacji w terminie trzech miesięcy od dnia przedłożenia przez wnioskodawcę wszystkich wymaganych dokumentów. W szczególnych przypadkach termin wydania decyzji w sprawie uznania kwalifikacji może być przedłużony o miesiąc.

2. W przypadku wnioskodawcy, który odbywa staż adaptacyjny lub przystępuje do testu umiejętności, bieg terminu, o którym mowa w ust. 1, ulega zawieszeniu do dnia uzyskania przez właściwy organ oceny, o której mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 22.

Art. 26. Osobom, którym zostały uznane kwalifikacje zawodowe do wykonywania zawodu regulowanego albo do podjęcia lub wykonywania działalności regulowanej, zapewnia się prawo wykonywania w Rzeczypospolitej Polskiej tego zawodu albo tej działalności na takich samych zasadach jak osobom, które uzyskały kwalifikacje zawodowe do ich podejmowania lub wykonywania w Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 27. 1. Osoba, której zostały uznane kwalifikacje zawodowe do wykonywania zawodu regulowanego albo do podjęcia lub wykonywania działalności regulowanej, posługuje się tytułem ustalonym dla danego zawodu albo działalności w Rzeczypospolitej Polskiej lub jego skrótem.

2. W przypadku gdy używanie tytułu ustalonego dla danego zawodu regulowanego albo działalności regulowanej w Rzeczypospolitej Polskiej jest uzależnione od przynależności do organizacji zawodowej albo od decyzji uprawnionego organu, o której mowa w art. 7, wnioskodawca ma prawo używać tego tytułu lub jego skrótu odpowiednio po uzyskaniu członkostwa w organizacji albo po uzyskaniu decyzji organu.

Art. 28. 1. Osoba, której zostały uznane kwalifikacje zawodowe do wykonywania zawodu regulowanego albo do podjęcia lub wykonywania działalności regulowanej, ma prawo posługiwać się tytułem określającym wykształcenie uzyskanym w systemie szkolnictwa państwa członkowskiego lub jego skrótem, w oryginalnym brzmieniu z podaniem nazwy i siedziby uprawnionej instytucji, która nadała ten tytuł.

2. W przypadku gdy tytuł określający wykształcenie uzyskany w systemie szkolnictwa państwa członkowskiego w oryginalnym brzmieniu może być mylony z tytułem uzyskiwanym w Rzeczypospolitej Polskiej po ukończeniu dodatkowego kształcenia lub szkolenia, którego osoba, o której mowa w ust. 1, nie ukończyła, osoba ta może posługiwać się tytułem używanym w państwie członkowskim w oryginalnym brzmieniu, w formie określonej przez właściwy organ w decyzji w sprawie uznania kwalifikacji.

Art. 29. 1. Osoba, której kwalifikacje zawodowe do wykonywania zawodu regulowanego albo podjęcia lub wykonywania działalności regulowanej podlegają uznaniu, jest obowiązana posiadać znajomość języka polskiego w stopniu niezbędnym do wykonywania danego zawodu albo działalności.

2. Weryfikacja znajomości języka polskiego może być dokonana po wydaniu decyzji w sprawie uznania kwalifikacji albo po wydaniu europejskiej legitymacji zawodowej, w przypadku osób wykonujących:

- 1) zawody mające wpływ na bezpieczeństwo pacjentów;
- 2) inne zawody – jeżeli zachodzi uzasadniona wątpliwość co do wystarczającej do wykonywania zawodu regulowanego albo działalności regulowanej znajomości języka polskiego.

3. Weryfikacji znajomości języka polskiego dokonuje się na wniosek osoby, o której mowa w ust. 1.

4. Za weryfikację znajomości języka polskiego jest pobierana opłata, której wysokość ustala jednostka przeprowadzająca weryfikację, biorąc pod uwagę poniesione koszty.

5. Minister kierujący działem administracji rządowej właściwy w sprawach uznawania kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodu regulowanego albo podejmowania lub wykonywania działalności regulowanej należących do danego działu może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) zakres znajomości języka polskiego w mowie i w piśmie niezbędnej do wykonywania zawodu regulowanego lub działalności regulowanej,
- 2) sposób i tryb przeprowadzania weryfikacji znajomości języka polskiego,
- 3) jednostki przeprowadzające weryfikację znajomości języka polskiego,
- 4) sposób ustalania oraz wnoszenia opłaty za przeprowadzenie weryfikacji znajomości języka polskiego,
- 5) wzór zaświadczenia wydawanego po przeprowadzeniu pozytywnej weryfikacji znajomości języka polskiego

– mając na względzie zakres czynności zawodowych wykonywanych w ramach danego zawodu regulowanego lub działalności regulowanej, a także przejrzystość procesu weryfikacji znajomości języka polskiego, w tym możliwość ponownego poddania się weryfikacji w przypadku jej negatywnego wyniku.

Rozdział 3

Wspólne ramy kształcenia i wspólne testy

Art. 30. 1. Nie przeprowadza się postępowania w sprawie uznania kwalifikacji wobec osób, które posiadają dokument potwierdzający ukończenie kształcenia prowadzonego na podstawie wspólnej ramy kształcenia albo zdanie wspólnego testu.

2. Jeżeli przepisy regulacyjne wymagają wydania decyzji w sprawie prawa wykonywania zawodu regulowanego albo działalności regulowanej, uprawniony organ wydaje tę decyzję osobie spełniającej warunki określone w tych przepisach, na podstawie dokumentu potwierdzającego ukończenie kształcenia zgodnego ze wspólną ramą kształcenia albo zdanie wspólnego testu.

3. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, wykaz wspólnych ram kształcenia i wspólnych testów wraz z przyporządkowanymi im polskimi kwalifikacjami, oraz, o ile to jest możliwe, tytułami ustalonymi dla poszczególnych zawodów w Rzeczypospolitej Polskiej, biorąc pod uwagę organizację systemu edukacji w Rzeczypospolitej Polskiej oraz wyeliminowanie możliwości wystąpienia poważnego ryzyka dla porządku, bezpieczeństwa i zdrowia publicznego, a także dla bezpieczeństwa usługobiorców lub ochrony środowiska na skutek przyjęcia wspólnych ram kształcenia lub wspólnych testów.

Rozdział 4

Świadczenie usług transgranicznych

Art. 31. 1. Usługę transgraniczną w zawodzie regulowanym albo działalności regulowanej może świadczyć usługodawca, który posiada kwalifikacje zawodowe do wykonywania danego zawodu albo do podejmowania lub wykonywania danej działalności w państwie usługodawcy, jeżeli zawód albo działalność:

- 1) są regulowane w państwie usługodawcy albo
- 2) nie są regulowane w państwie usługodawcy, a usługodawca:
 - a) wykonywał ten zawód albo tę działalność w co najmniej jednym państwie członkowskim przez co najmniej rok w okresie ostatnich dziesięciu lat albo
 - b) ukończył kształcenie regulowane.

2. Od usługodawcy nie wymaga się:

- 1) posiadania prawa wykonywania zawodu regulowanego albo działalności regulowanej przyznanego na podstawie decyzji, o której mowa w art. 7;
- 2) członkostwa w organizacji zawodowej;
- 3) rejestracji w organizacji zawodowej albo wpisu do rejestru zawodowego prowadzonego przez uprawniony organ;
- 4) rejestracji działalności w systemie ubezpieczeń społecznych w celu dokonywania rozliczeń związanych ze świadczeniem usługi transgranicznej na rzecz osób ubezpieczonych – przy czym usługodawca jest obowiązany poinformować Zakład Ubezpieczeń Społecznych o zamiarze świadczenia usługi transgranicznej przed jego rozpoczęciem, a w nagłych przypadkach o świadczeniu usługi transgranicznej po jego zakończeniu.

3. Do usługodawcy stosuje się:

- 1) przepisy prawa polskiego regulujące sposób wykonywania danego zawodu regulowanego albo działalności regulowanej, które są w sposób bezpośredni i szczególny związane z ochroną i bezpieczeństwem konsumentów, w szczególności dotyczące:
 - a) definicji zawodu albo działalności,
 - b) używania tytułów zawodowych,
 - c) poważnych uchybień zawodowych;
- 2) przepisy dyscyplinarne obowiązujące osoby wykonujące dany zawód.

Art. 32. Właściwy organ może kontrolować tymczasowy i okazjonalny charakter świadczenia usługi transgranicznej, biorąc pod uwagę jego długość, częstotliwość, regularność i ciągłość.

Art. 33. 1. Przed rozpoczęciem świadczenia usługi transgranicznej po raz pierwszy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługodawca przedkłada właściwemu organowi oświadczenie o zamiarze świadczenia danej usługi transgranicznej zawierające informacje o posiadanej polisie ubezpieczeniowej lub innych środkach indywidualnego albo zbiorowego ubezpieczenia w związku z wykonywaniem danego zawodu albo danej działalności, wymaganych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, usługodawca może doręczyć właściwemu organowi osobiście, przez inną osobę, drogą pocztową albo za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

3. Usługodawca przedkłada oświadczenie, o którym mowa w ust. 1, ponownie w każdym roku, w którym zamierza świadczyć usługę transgraniczną.

4. W przypadku świadczenia usługi transgranicznej po raz pierwszy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej właściwy organ może wymagać od usługodawcy dołączenia do oświadczenia, o którym mowa w ust. 1:

- 1) dokumentu potwierdzającego obywatelstwo usługodawcy;
- 2) zaświadczenia, że usługodawca wykonuje zawód albo działalność zgodnie z prawem w państwie usługodawcy oraz że nie obowiązuje go zakaz – nawet czasowy – wykonywania tego zawodu albo tej działalności;
- 3) dokumentów potwierdzających kwalifikacje zawodowe usługodawcy;
- 4) dokumentu potwierdzającego wykonywanie przez usługodawcę danego zawodu albo danej działalności przez co najmniej rok w okresie ostatnich dziesięciu lat albo ukończenie kształcenia regulowanego, w przypadku, o którym mowa w art. 31 ust. 1 pkt 2;
- 5) zaświadczenia o braku zawieszenia prawa wykonywania działalności lub o niekaralności, jeżeli jest wymagane od obywateli polskich zamierzających wykonywać zawód regulowany albo działalność regulowaną związane z bezpieczeństwem publicznym, służbą zdrowia albo edukacją osób małoletnich, w tym opieką nad dziećmi i wczesną edukacją;
- 6) oświadczenia potwierdzającego znajomość języka polskiego w stopniu niezbędnym do wykonywania zawodu regulowanego – w przypadku zawodów mających wpływ na bezpieczeństwo pacjentów;
- 7) zaświadczenia określającego charakter, okres i rodzaj wykonywanej działalności, wydanego przez państwo usługodawcy – w przypadku działalności związanych ze zdrowiem lub bezpieczeństwem publicznym.

5. Właściwy organ może wymagać od usługodawcy ponownego przedłożenia dokumentów, o których mowa w ust. 4, w przypadku istotnej zmiany stanu potwierdzonego tymi dokumentami.

6. Dokumenty, o których mowa w ust. 4 pkt 2–5 i 7, składa się w języku polskim albo w innym języku wraz z tłumaczeniem na język polski sporządzonym przez tłumacza przysięgłego prowadzącego działalność w Rzeczypospolitej Polskiej lub w państwie członkowskim.

7. Właściwy organ zawiadamia bezzwłocznie usługodawcę o otrzymaniu oświadczenia, o którym mowa w ust. 1, oraz dokumentów, o których mowa w ust. 4, o ile były wymagane. W przypadku braku kompletu wymaganych dokumentów właściwy organ wzywa usługodawcę do ich uzupełnienia w terminie wskazanym w wezwaniu.

8. Właściwy organ przekazuje organizacji zawodowej kopie dokumentów, o których mowa w ust. 1 i 3–5.

9. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego określi, w drodze rozporządzenia, wzór oświadczenia, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając konieczność zachowania przejrzystości i kompletności zawartych w nim informacji.

Art. 34. 1. W przypadku zawodów regulowanych i działalności regulowanych związanych ze zdrowiem lub bezpieczeństwem publicznym, których wykonywanie przez usługodawców nieposiadających odpowiednich kwalifikacji zawodowych mogłoby narażać usługobiorców na poważne niebezpieczeństwo lub powstanie poważnej szkody dla zdrowia, właściwy organ, o ile jest to niezbędne, może wszcząć postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji, jeżeli usługodawca zamierza świadczyć daną usługę transgraniczną po raz pierwszy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Właściwy organ, w terminie miesiąca od dnia otrzymania oświadczenia, o którym mowa w art. 33 ust. 1, wraz z załączonymi dokumentami:

- 1) wydaje decyzję w sprawie uznania kwalifikacji usługodawcy albo
- 2) wydaje decyzję w sprawie odstąpienia od uznania kwalifikacji usługodawcy, albo
- 3) zobowiązuje usługodawcę do przystąpienia do testu umiejętności.

3. W przypadku gdy termin, o którym mowa w ust. 2, nie może być dochowany, właściwy organ informuje usługodawcę przed upływem tego terminu o przyczynach opóźnienia, a następnie usuwa je w terminie miesiąca od dnia przekazania informacji. W terminie dwóch miesięcy od dnia usunięcia przyczyn opóźnienia właściwy organ podejmuje czynności, o których mowa w ust. 2.

4. W przypadku gdy występują zasadnicze różnice między kwalifikacjami zawodowymi usługodawcy a kształceniem lub szkoleniem wymaganym w Rzeczypospolitej Polskiej, mające wpływ na zdrowie lub bezpieczeństwo publiczne, a wiedza, umiejętności lub kompetencje nabyte w ramach doświadczenia zawodowego lub przez potwierdzone efekty uczenia się, lub potwierdzone efekty kształcenia nie mogą ich wyrównać, właściwy organ zobowiązuje usługodawcę do przystąpienia do testu umiejętności i w terminie miesiąca od nałożenia tego zobowiązania wydaje decyzję w sprawie uznania kwalifikacji.

5. Właściwy organ przekazuje organizacji zawodowej kopie decyzji, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2 oraz w ust. 4.

6. Za wydanie decyzji, o których mowa w ust. 2 pkt 1 i 2 oraz w ust. 4, właściwy organ pobiera opłatę zgodnie z art. 14.

7. Usługodawca może rozpocząć świadczenie usługi transgranicznej po bezskutecznym upływie terminu na wydanie decyzji przez właściwy organ.

8. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wykaz zawodów regulowanych i działalności regulowanych, o których mowa w ust. 1, mając na uwadze zapewnienie, aby obejmował on wyłącznie zawody i działalności, przy wykonywaniu których usługodawca posiada bezpośredni wpływ na zdrowie lub bezpieczeństwo publiczne.

Art. 35. 1. W trakcie świadczenia usługi transgranicznej usługodawca posługuje się tytułem ustalonym dla danego zawodu albo danej działalności w państwie usługodawcy. Tytuł podaje się w oryginalnym brzmieniu, w sposób uniemożliwiający pomylenie go z tytułem ustalonym dla tego zawodu albo tej działalności w Rzeczypospolitej Polskiej. W przypadku braku takiego tytułu w państwie usługodawcy, podaje się informacje o kwalifikacjach zawodowych usługodawcy oraz o nazwie i siedzibie uprawnionej instytucji w oryginalnym brzmieniu.

2. W przypadku gdy kwalifikacje zawodowe usługodawcy zostały uznane w trybie, o którym mowa w art. 34 ust. 1, w trakcie świadczenia usługi transgranicznej posługuje się on tytułem ustalonym dla danego zawodu regulowanego albo danej działalności regulowanej w Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 36. 1. Właściwy organ może wystąpić do właściwych organów państwa usługodawcy o potwierdzenie, że usługodawca wykonuje zawód albo działalność zgodnie z prawem i z dołożeniem należytej staranności oraz że nie zostały na niego nałożone kary dyscyplinarne lub nie został skazany prawomocnym wyrokiem sądu w związku z wykonywaniem zawodu albo działalności.

2. W przypadku wszczęcia postępowania, o którym mowa w art. 34 ust. 1, właściwy organ może wystąpić do właściwych organów lub do ośrodka wsparcia w państwie usługodawcy o przekazanie informacji dotyczących kształcenia lub szkolenia ukończonego przez usługodawcę.

3. Właściwy organ:

- 1) przekazuje, na wniosek właściwego organu państwa usługodawcy, informacje niezbędne do rozpatrywania skarg składanych na usługodawcę przez usługobiorców;
- 2) może występować do właściwych organów państwa usługodawcy o przekazanie informacji niezbędnych do rozpatrywania skarg składanych na usługodawcę przez usługobiorców;
- 3) informuje usługobiorców, którzy złożyli skargi na usługodawcę, o sposobie ich rozpatrzenia.

Art. 37. Jeżeli usługa transgraniczna jest świadczona przez usługodawcę posługującego się tytułem, o którym mowa w art. 35 ust. 1, albo przez usługodawcę posiadającego formalne kwalifikacje, właściwy organ może wymagać, aby przekazał on usługobiorcy informacje o tym tytule, a w przypadku gdy taki tytuł nie istnieje – informacje o posiadanych formalnych kwalifikacjach i nazwie państwa członkowskiego, w którym zostały uzyskane, oraz:

- 1) jeżeli usługodawca jest wpisany do rejestru przedsiębiorców albo innego rejestru – wskazanie tego rejestru, numeru usługodawcy w rejestrze albo innych zawartych w nim danych pozwalających na identyfikację usługodawcy;
- 2) jeżeli w państwie usługodawcy jest wymagane pozwolenie na wykonywanie danego zawodu albo działalności – nazwę i siedzibę organu, który je wydał;
- 3) nazwę organizacji zawodowej lub innej instytucji, w której usługodawca jest zarejestrowany;
- 4) jeżeli usługodawca wykonuje zawód albo działalność podlegające opodatkowaniu podatkiem od towarów i usług – numer identyfikacji podatkowej, o którym mowa w przepisach o podatku od towarów i usług;

- 5) szczegółowe dane dotyczące polisy ubezpieczeniowej lub innych środków indywidualnego albo zbiorowego ubezpieczenia w związku z wykonywaniem danego zawodu albo działalności.

Art. 38. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do świadczenia usług transgranicznych stosuje się przepisy ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 47, poz. 278, z późn. zm.⁶⁾).

Rozdział 5

Częściowy dostęp do zawodu regulowanego

Art. 39. 1. Jeżeli w wyniku postępowania w sprawie uznania kwalifikacji, przeprowadzonego na podstawie przepisów rozdziału 2 albo art. 34, nie może być wydana decyzja w sprawie uznania kwalifikacji wnioskodawcy albo usługodawcy z powodu różnic w zakresie zawodu i niemożliwości wyrównania brakującej wiedzy, umiejętności i kompetencji, wymaganych do wykonywania zawodu regulowanego nawet przez przystąpienie do testu umiejętności lub odbycie stażu adaptacyjnego, właściwy organ wydaje decyzję w sprawie uznania kwalifikacji w zakresie możliwych do wyodrębnienia i samodzielnego wykonywania czynności zawodowych w ramach danego zawodu w celu przyznania częściowego dostępu do zawodu regulowanego, o ile wnioskodawca albo usługodawca jest uprawniony do wykonywania tych czynności zawodowych odpowiednio w państwie wnioskodawcy albo w państwie usługodawcy.

2. Wnioskodawca albo usługodawca, któremu zostały uznane kwalifikacje zawodowe w celu przyznania częściowego dostępu do zawodu regulowanego, posługuje się tytułem ustalonym dla danego zawodu odpowiednio w państwie wnioskodawcy albo w państwie usługodawcy w oryginalnym brzmieniu, ze wskazaniem czynności zawodowych objętych częściowym dostępem.

3. Właściwy organ może, z zachowaniem proporcjonalności, odmówić uznania kwalifikacji zawodowych w celu przyznania częściowego dostępu do zawodu regulowanego, jeżeli jest to uzasadnione względami nadrzędnego interesu publicznego określonymi w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

4. Właściwy organ odmawia uznania kwalifikacji zawodowych w celu przyznania częściowego dostępu:

- 1) do zawodów: lekarza, lekarza dentystry, pielęgniarki, położnej, farmaceuty, lekarza weterynarii i architekta, w przypadku automatycznego uznania kwalifikacji zawodowych, o których mowa w załącznikach V i VI do dyrektywy, albo kwalifikacji zawodowych uznanych na zasadzie praw nabytych;
- 2) w przypadku kwalifikacji zawodowych, o których mowa w art. 16 ust. 1;
- 3) do zawodów regulowanych i działalności regulowanych, o których mowa w art. 30.

Rozdział 6

Europejska legitymacja zawodowa

Art. 40. 1. Postępowanie w sprawie wydania europejskiej legitymacji zawodowej prowadzi się za pośrednictwem Systemu Wymiany Informacji na Rynku Wewnętrznym IMI, zwanego dalej „systemem IMI”.

2. W postępowaniu, o którym mowa w ust. 1, stosuje się przepisy rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/983 z dnia 24 czerwca 2015 r. w sprawie procedury wydawania europejskiej legitymacji zawodowej oraz stosowania mechanizmu ostrzegania na podstawie dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady.

3. Właściwy organ zamieszcza w systemie IMI informację o dokumentach, które należy dołączyć do wniosku o wydanie europejskiej legitymacji zawodowej.

Art. 41. Europejska legitymacja zawodowa, wydawana w formie dokumentu elektronicznego, zastępuje:

- 1) decyzję, o której mowa w art. 25 ust. 1 albo w art. 34 ust. 2 pkt 1, na podstawie której wnioskodawcy zostały uznane kwalifikacje zawodowe do wykonywania zawodu regulowanego albo do podjęcia lub wykonywania działalności regulowanej;
- 2) decyzję, o której mowa w art. 34 ust. 2 pkt 2;
- 3) oświadczenie o zamiarze świadczenia usługi transgranicznej.

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 112, poz. 654, Nr 227, poz. 1367 i Nr 228, poz. 1368 oraz z 2015 r. poz. 1513 i 1893.

Art. 42. 1. Wniosek o wydanie europejskiej legitymacji zawodowej może złożyć do właściwego organu albo wskazanej instytucji:

- 1) osoba zamierzająca wykonywać zawód regulowany albo podjąć lub wykonywać działalność regulowaną w państwie członkowskim, która:
 - a) posiada formalne kwalifikacje niezbędne do wykonywania zawodu regulowanego albo spełnia wymagania kwalifikacyjne, od których jest uzależnione podjęcie lub wykonywanie działalności regulowanej, oraz, o ile jest to wymagane, spełnia inne warunki określone w przepisach regulacyjnych albo
 - b) wykonuje lub wykonywała przez co najmniej rok zawód albo działalność, które nie są regulowane w Rzeczypospolitej Polskiej, albo
 - c) ukończyła kształcenie regulowane;
- 2) usługodawca zamierzający świadczyć w jednym albo więcej niż jednym państwie członkowskim usługę transgraniczną w zawodzie regulowanym albo działalności regulowanej, który:
 - a) posiada formalne kwalifikacje niezbędne do wykonywania zawodu regulowanego albo spełnia wymagania kwalifikacyjne, od których jest uzależnione podjęcie lub wykonywanie działalności regulowanej, oraz, o ile jest to wymagane, spełnia inne warunki określone w przepisach regulacyjnych albo
 - b) wykonuje lub wykonywał przez co najmniej rok zawód albo działalność, które nie są regulowane w Rzeczypospolitej Polskiej, albo
 - c) odbył kształcenie regulowane

– o ile jego kwalifikacje zawodowe podlegają uznaniu w tych państwach członkowskich.

2. Właściwy organ albo wskazana instytucja w terminie:

- 1) tygodnia od dnia otrzymania wniosku o wydanie europejskiej legitymacji zawodowej potwierdza jego otrzymanie i, w razie potrzeby, wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia brakujących dokumentów; wnioskodawcy nie wzywa się do uzupełnienia dokumentów, które były złożone z wcześniejszym wnioskiem o wydanie europejskiej legitymacji zawodowej, jeżeli są ważne i dostępne w systemie IMI;
- 2) pięciu tygodni od dnia otrzymania wniosku o wydanie europejskiej legitymacji zawodowej albo miesiąca od dnia otrzymania brakujących dokumentów:
 - a) weryfikuje ważność i autentyczność dokumentów dołączonych do wniosku o wydanie europejskiej legitymacji zawodowej,
 - b) może dołączyć do wniosku o wydanie europejskiej legitymacji zawodowej wydane przez ten organ albo tę instytucję dokumenty potwierdzające posiadanie przez wnioskodawcę kwalifikacji zawodowych,
 - c) zatwierdza dokumenty dołączone do wniosku o wydanie europejskiej legitymacji zawodowej,
 - d) przekazuje w systemie IMI do wskazanego państwa członkowskiego wniosek o wydanie europejskiej legitymacji zawodowej wraz z zatwierdzonymi dokumentami,
 - e) informuje wnioskodawcę o przekazaniu do wskazanego państwa członkowskiego wniosku o wydanie europejskiej legitymacji zawodowej;
- 3) dwóch tygodni od dnia otrzymania w systemie IMI zapytania państwa członkowskiego wskazanego we wniosku o wydanie europejskiej legitymacji zawodowej udziela dodatkowych informacji lub przekazuje poświadczone kopie dokumentów potrzebnych do wydania europejskiej legitymacji zawodowej.

Art. 43. 1. Wniosek o wydanie europejskiej legitymacji zawodowej wraz z dokumentami, o których mowa w art. 40 ust. 3, może złożyć do właściwego organu albo wskazanej instytucji usługodawca zamierzający świadczyć w co najmniej jednym państwie członkowskim usługę transgraniczną w zawodzie regulowanym albo działalności regulowanej, który:

- 1) posiada formalne kwalifikacje niezbędne do wykonywania zawodu regulowanego albo spełnia wymagania kwalifikacyjne, od których jest uzależnione podjęcie lub wykonywanie działalności regulowanej, oraz, o ile jest to wymagane, spełnia inne warunki określone w przepisach regulacyjnych albo
- 2) wykonuje lub wykonywał przez co najmniej rok zawód albo działalność, które nie są regulowane w Rzeczypospolitej Polskiej, albo

3) ukończył kształcenie regulowane

– o ile jego kwalifikacje zawodowe nie podlegają uznaniu w państwach członkowskich, w których zamierza świadczyć usługę transgraniczną.

2. Właściwy organ albo wskazana instytucja w terminie:

- 1) tygodnia od dnia otrzymania wniosku o wydanie europejskiej legitymacji zawodowej potwierdza jego otrzymanie i, w razie potrzeby, wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia brakujących dokumentów; wnioskodawcy nie wzywa się do uzupełnienia dokumentów, które były złożone z wcześniejszym wnioskiem o wydanie europejskiej legitymacji zawodowej, jeżeli są ważne i dostępne w systemie IMI;
- 2) czterech tygodni od dnia otrzymania wniosku o wydanie europejskiej legitymacji zawodowej albo trzech tygodni od dnia otrzymania brakujących dokumentów:
 - a) weryfikuje ważność i autentyczność dokumentów dołączonych do wniosku o wydanie europejskiej legitymacji zawodowej,
 - b) wydaje europejską legitymację zawodową,
 - c) przekazuje europejską legitymację zawodową w systemie IMI do wskazanego państwa członkowskiego,
 - d) informuje wnioskodawcę o przekazaniu europejskiej legitymacji zawodowej do wskazanego państwa członkowskiego.

3. Za wydanie europejskiej legitymacji zawodowej pobiera się opłatę w wysokości 3% minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalonego na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, obowiązującego w roku wydania legitymacji. Opłatę wnosi się na rachunek bankowy właściwego organu albo wskazanej instytucji.

Art. 44. 1. Europejska legitymacja zawodowa zastępująca oświadczenie o zamiarze świadczenia usługi transgranicznej zachowuje ważność przez osiemnaście miesięcy. Usługodawca zamierzający świadczyć usługę transgraniczną po upływie tego okresu informuje o tym właściwy organ albo wskazaną instytucję, które wydały europejską legitymację zawodową, w celu przedłużenia okresu jej ważności.

2. W przypadku istotnej zmiany stanu faktycznego potwierdzonego dokumentami dołączonymi do wniosku o wydanie europejskiej legitymacji zawodowej zastępującej oświadczenie o zamiarze świadczenia usługi transgranicznej, usługodawca przedkłada właściwemu organowi albo wskazanej instytucji, które wydały legitymację, dokumenty potwierdzające tę zmianę w celu aktualizacji i przekazania legitymacji wskazanym państwom członkowskim.

3. W okresie ważności europejskiej legitymacji zawodowej usługodawca może wystąpić do właściwego organu albo wskazanej instytucji, które ją wydały, o jej przekazanie do innych państw członkowskich, na terenie których zamierza świadczyć usługę transgraniczną.

Art. 45. 1. Właściwy organ wydaje europejską legitymację zawodową:

- 1) osobie zamierzającej wykonywać w Rzeczypospolitej Polskiej zawód regulowany albo podjąć lub wykonywać działalność regulowaną;
- 2) usługodawcy zamierzającemu świadczyć na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługę transgraniczną w zawodach regulowanych albo działalnościach regulowanych, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 34 ust. 8.

2. Właściwy organ, w terminie dwóch miesięcy od dnia otrzymania wniosku o wydanie europejskiej legitymacji zawodowej wraz ze zweryfikowanymi i zatwierdzonymi dokumentami dołączonymi do tego wniosku:

- 1) wydaje legitymację osobie, o której mowa w ust. 1 pkt 1, albo usługodawcy, o którym mowa w ust. 1 pkt 2;
- 2) może zobowiązać:
 - a) osobę, o której mowa w ust. 1 pkt 1, do odbycia stażu adaptacyjnego lub przystąpienia do testu umiejętności, zgodnie z art. 20 ust. 1,
 - b) usługodawcę, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, do przystąpienia do testu umiejętności, zgodnie z art. 34 ust. 2 pkt 3.

3. Właściwy organ, w terminie miesiąca od dnia otrzymania z państwa wnioskodawcy wniosku o wydanie europejskiej legitymacji zawodowej wraz ze zweryfikowanymi i zatwierdzonymi dokumentami dołączonymi do tego wniosku, wydaje legitymację osobie, o której mowa w ust. 1 pkt 1:

- 1) w przypadku działalności, o której mowa w art. 16 ust. 1;
- 2) posiadającej dokument, o którym mowa w art. 30 ust. 1;
- 3) w przypadku automatycznego uznawania kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodu lekarza, lekarza dentystry, pielęgniarki, położnej, farmaceuty, lekarza weterynarii lub architekta.

4. W przypadku uzasadnionych wątpliwości właściwy organ może wystąpić do właściwego organu państwa wnioskodawcy lub państwa usługodawcy o przekazanie, w terminie dwóch tygodni od dnia otrzymania wystąpienia, dodatkowych informacji lub poświadczonych kopii dokumentów, potrzebnych do wydania europejskiej legitymacji zawodowej zgodnie z ust. 2 albo 3.

5. Jeżeli właściwy organ nie otrzyma informacji, o których mowa w ust. 4, może wydać decyzję o odmowie wydania europejskiej legitymacji zawodowej.

6. Właściwy organ może przedłużyć terminy określone w ust. 2 albo 3 o dwa tygodnie, pod warunkiem poinformowania o przedłużeniu i jego przyczynach składającego wniosek o wydanie europejskiej legitymacji zawodowej. W przypadku gdy jest to niezbędne, w szczególności z powodów związanych ze zdrowiem publicznym lub bezpieczeństwem usługobiorców, właściwy organ może ponownie jednokrotnie przedłużyć te terminy o dwa tygodnie.

7. Jeżeli właściwy organ nie wyda europejskiej legitymacji zawodowej w terminach określonych w ust. 2 albo 3, albo w terminach przedłużonych zgodnie z ust. 6, europejska legitymacja zawodowa zostaje automatycznie wydana przez system IMI i wysłana za jego pośrednictwem do składającego wniosek o jej wydanie.

8. Za wydanie europejskiej legitymacji zawodowej pobiera się opłatę w wysokości 35% minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalonego na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę, obowiązującego w roku wydania legitymacji. Opłatę wnosi się na rachunek bankowy właściwego organu.

Art. 46. W przypadkach, o których mowa w art. 41 pkt 1 i 2, europejska legitymacja zawodowa zachowuje ważność przez okres, w jakim jej posiadacz posiada prawo wykonywania zawodu albo działalności na podstawie dokumentów i informacji zawartych w systemie IMI.

Art. 47. Właściwy organ albo wskazana instytucja wydaje decyzję o odmowie wydania europejskiej legitymacji zawodowej w przypadku nieuznania kwalifikacji zawodowych osoby, o której mowa w art. 42 ust. 1 pkt 1, albo usługodawcy, o którym mowa w art. 42 ust. 1 pkt 2.

Art. 48. Cofnięcie europejskiej legitymacji zawodowej następuje w drodze decyzji administracyjnej wydanej przez właściwy organ albo wskazaną instytucję, które wydały legitymację, w przypadku gdy:

- 1) jej wydanie nastąpiło z naruszeniem przepisów prawa;
- 2) nastąpiła zmiana stanu faktycznego potwierdzonego dokumentami, na podstawie których wydano legitymację, mająca wpływ na prawo lub zakres wykonywania zawodu regulowanego albo działalności regulowanej;
- 3) wniosek o jej wydanie lub złożone wraz z nim dokumenty zawierały nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje;
- 4) legitymacja została wydana na podstawie podrobionego lub przerobionego dokumentu.

Art. 49. 1. Właściwy organ albo wskazana instytucja:

- 1) dokonują aktualizacji zawartych w systemie IMI informacji o:
 - a) osobach, o których mowa w art. 42 ust. 1 pkt 1,
 - b) usługodawcach, o których mowa w art. 42 ust. 1 pkt 2
– dla których wydały europejską legitymację zawodową;
- 2) usuwają z systemu IMI informacje, które nie są już wymagane, dotyczące:
 - a) osób, o których mowa w art. 42 ust. 1 pkt 1,
 - b) usługodawców, o których mowa w art. 42 ust. 1 pkt 2
– dla których wydały europejską legitymację zawodową.

2. Aktualizacja, o której mowa w ust. 1 pkt 1, dotyczy prawomocnie zakończonych postępowań dyscyplinarnych lub karnych prowadzonych przeciwko posiadaczom europejskiej legitymacji zawodowej, o których mowa w ust. 1 pkt 1, które wiążą się z zakazem lub ograniczeniem prawa wykonywania zawodu regulowanego lub działalności regulowanej albo w inny sposób wpływają na wykonywanie czynności zawodowych, i obejmuje następujące informacje:

- 1) tożsamość posiadacza europejskiej legitymacji zawodowej;
- 2) zawód, którego dotyczy orzeczenie;
- 3) organ, który wydał orzeczenie;
- 4) zakres ograniczenia prawa wykonywania zawodu regulowanego lub działalności regulowanej;
- 5) okres obowiązywania zakazu albo ograniczenia prawa wykonywania zawodu regulowanego lub działalności regulowanej.

3. Sąd, organ samorządu zawodowego lub organ prowadzący postępowanie dyscyplinarne niezwłocznie przekazują właściwemu organowi albo wskazanej instytucji informacje, o których mowa w ust. 2.

4. Na wniosek posiadacza europejskiej legitymacji zawodowej jest on informowany przez właściwy organ albo wskazaną instytucję, które wydały legitymację, o treści dotyczącej go dokumentacji zawartej w systemie IMI.

Art. 50. 1. Posiadacz europejskiej legitymacji zawodowej może wystąpić, za pośrednictwem systemu IMI, do właściwego organu albo wskazanej instytucji o:

- 1) aktualizację, uzupełnienie lub poprawienie dotyczących go informacji zawartych w systemie IMI;
- 2) zablokowanie legitymacji;
- 3) usunięcie dotyczącej go dokumentacji z systemu IMI.

2. Po usunięciu dokumentacji dotyczącej posiadacza europejskiej legitymacji zawodowej z systemu IMI właściwy organ wydaje mu decyzję o uznaniu kwalifikacji.

Rozdział 7

Koordinacja systemu uznawania kwalifikacji zawodowych

Art. 51. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego wyznacza pracownika obsługującego go urzędu do pełnienia funkcji koordynatora systemu uznawania kwalifikacji zawodowych w zawodach regulowanych i działalnościach regulowanych w Rzeczypospolitej Polskiej, zwanego dalej „koordynatorem”.

2. Do zadań koordynatora należy:

- 1) zapewnianie jednolitego stosowania przez właściwe organy przepisów o uznawaniu kwalifikacji zawodowych oraz udzielanie informacji dotyczących stosowania tych przepisów;
- 2) gromadzenie informacji o prowadzonych przez właściwe organy postępowaniach w sprawie uznania kwalifikacji oraz wymogach dotyczących zawodów regulowanych i działalności regulowanych;
- 3) współpraca z właściwymi organami, organizacjami zawodowymi i ośrodkiem wsparcia, o którym mowa w art. 53 ust. 1;
- 4) współpraca z instytucjami Unii Europejskiej w sprawach wynikających z dyrektywy, w tym udział w pracach grup roboczych i komitetów Komisji Europejskiej oraz Rady;
- 5) dokonywanie notyfikacji Komisji Europejskiej i państwom członkowskim w zakresie przewidzianym w dyrektywie.

3. Prezes Rady Ministrów powołuje zespół do współpracy przy realizacji zadań związanych z koordynacją systemu uznawania kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodów regulowanych oraz do podejmowania lub wykonywania działalności regulowanych w Rzeczypospolitej Polskiej złożony z koordynatora i przedstawicieli ministrów kierujących działami administracji rządowej właściwych w sprawach uznawania tych kwalifikacji zawodowych.

4. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze zarządzenia, skład, szczegółowe zadania oraz tryb pracy zespołu, o którym mowa w ust. 3.

Art. 52. 1. Właściwe organy przekazują koordynatorowi okresowe informacje o:

- 1) zmianach albo ustanowieniu nowych wymogów dotyczących zawodów regulowanych i działalności regulowanych;
- 2) wydanych decyzjach w sprawie uznania kwalifikacji;

3) przyjętych oświadczeniach o zamiarze świadczenia usług transgranicznych.

2. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, zakres informacji, o których mowa w ust. 1, a także terminy ich przekazywania, kierując się zobowiązaniami Rzeczypospolitej Polskiej wobec państw członkowskich i instytucji Unii Europejskiej wynikającymi z art. 59 i art. 60 dyrektywy.

Art. 53. 1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego pełni funkcję ośrodka wsparcia, do którego zadań należy:

- 1) udzielanie osobom, o którym mowa w art. 2 ust. 1, oraz ośrodkom wsparcia w państwach członkowskich informacji w sprawach związanych z uznawaniem kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodów regulowanych albo do podejmowania lub wykonywania działalności regulowanych w Rzeczypospolitej Polskiej, w tym informacji dotyczących przepisów regulacyjnych i innych przepisów regulujących wykonywanie poszczególnych zawodów regulowanych albo podejmowanie lub wykonywanie poszczególnych działalności regulowanych;
- 2) udzielanie Komisji Europejskiej, na jej wniosek, informacji na temat prowadzonych spraw, w terminie dwóch miesięcy od dnia otrzymania wniosku;
- 3) pełnienie funkcji koordynatora systemu IMI w zakresie dyrektywy.

2. Przy realizacji zadania, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, ośrodek wsparcia współpracuje z:

- 1) właściwymi organami;
- 2) pojedynczym punktem kontaktowym, o którym mowa w rozdziale 2a ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej;
- 3) ośrodkami wsparcia w państwach członkowskich;
- 4) właściwymi organami w państwach członkowskich;
- 5) Komisją Europejską.

3. Właściwe organy są obowiązane do przekazywania, na wniosek ośrodka wsparcia oraz ośrodków wsparcia w państwach członkowskich, informacji niezbędnych do realizacji zadań tych ośrodków.

Rozdział 8

Współpraca z organami państw członkowskich

Art. 54. Współpraca z organami państw członkowskich jest realizowana za pośrednictwem systemu IMI, w zakresie określonym w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1024/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym i uchylającym decyzję Komisji 2008/49/WE („rozporządzeniu w sprawie IMI”) (Dz. Urz. UE L 316 z 14.11.2012, str. 1, z późn. zm.).

Art. 55. Właściwy organ przekazuje, na wniosek zainteresowanych organów państw członkowskich, informacje o postępowaniach dyscyplinarnych lub prawomocnie zakończonych postępowaniach karnych oraz innych istotnych okolicznościach, które mogą wywierać skutki na prawo wykonywania zawodu regulowanego albo działalności regulowanej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 56. 1. W przypadku osób wykonujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zawody regulowane, które mają wpływ na bezpieczeństwo pacjentów albo są związane z edukacją osób małoletnich, w tym opieką nad dziećmi i wczesną edukacją, w stosunku do których orzeczono zakaz, zawieszenie, ograniczenie albo pozbawienie prawa wykonywania zawodu, właściwy organ przekazuje organom państw członkowskich, w trybie ostrzeżenia w systemie IMI, informacje dotyczące:

- 1) tożsamości osoby;
- 2) zawodu, którego dotyczy orzeczenie;
- 3) organu, który wydał orzeczenie;
- 4) zakresu i okresu obowiązywania ograniczenia prawa wykonywania zawodu;
- 5) okresu obowiązywania zawieszenia albo zakazu wykonywania zawodu;
- 6) pozbawienia prawa wykonywania zawodu.

2. W przypadku wydania orzeczenia w sprawie posłużenia się podrobionym lub przerobionym dokumentem potwierdzającym posiadanie kwalifikacji zawodowych lub uprawnień, złożonym wraz z wnioskiem w postępowaniu w sprawie uznania kwalifikacji, właściwy organ przekazuje organom państw członkowskich, w trybie ostrzeżenia w systemie IMI, informację o tożsamości osoby, której dotyczy to orzeczenie.

3. Sąd, prokurator, organ samorządu zawodowego lub organ prowadzący postępowanie dyscyplinarne niezwłocznie przekazują właściwemu organowi informacje:

- 1) o których mowa w ust. 1 i 2;
- 2) o wygaśnięciu okresu obowiązywania sankcji, o których mowa w ust. 1;
- 3) o orzeczeniach wydanych na skutek wznowienia postępowania w sprawie, w której zostały nałożone sankcje, o których mowa w ust. 1.

4. Niezwłocznie po otrzymaniu informacji przekazanych zgodnie z ust. 3, jednak nie później niż w terminie trzech dni od dnia uprawomocnienia się orzeczenia lub wygaśnięcia okresu obowiązywania sankcji, o których mowa w ust. 1, właściwy organ przekazuje te informacje organom państw członkowskich.

5. Właściwy organ zawiadamia osobę, której dotyczy informacja, o której mowa w ust. 1 albo 2, o przekazaniu tej informacji organom państw członkowskich i jej treści oraz o możliwości złożenia wniosku o jej sprostowanie albo usunięcie.

6. W wyniku rozpatrzenia wniosku, o którym mowa w ust. 5, właściwy organ:

- 1) dokonuje sprostowania w systemie IMI informacji objętej wnioskiem i zawiadamia osobę, która złożyła wniosek, o sposobie sprostowania tej informacji albo
- 2) usuwa informację objętą wnioskiem z systemu IMI i zawiadamia osobę, która złożyła wniosek, albo
- 3) odmawia sprostowania albo usunięcia z systemu IMI informacji objętej wnioskiem i zawiadamia o tym osobę, która złożyła wniosek.

7. Informacje przekazane w trybie ostrzeżenia, o którym mowa w ust. 1, mogą być przetwarzane w systemie IMI wyłącznie przez okres obowiązywania sankcji, o których mowa w ust. 1. Ostrzeżenia usuwa się z systemu IMI w terminie trzech dni od dnia wykonania albo uchylecia orzeczenia.

Art. 57. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wykaz zawodów regulowanych:

- 1) mających wpływ na bezpieczeństwo pacjentów, o których mowa w art. 29 ust. 2 pkt 1 i art. 56 ust. 1,
- 2) związanych z edukacją osób małoletnich, w tym opieką nad dziećmi i wczesną edukacją, o których mowa w art. 56 ust. 1

– mając na uwadze potrzebę zapewnienia przejrzystej informacji na temat zawodów podlegających wzajemnemu ostrzeganiu państw członkowskich w ramach systemu IMI.

Art. 58. 1. W przypadku uzasadnionych wątpliwości właściwy organ może zwrócić się do organu państwa członkowskiego o potwierdzenie:

- 1) braku zakazu albo zawieszenia prawa wykonywania zawodu orzeczonych w stosunku do osoby, o której mowa w art. 2 ust. 1, ubiegającej się o uznanie kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodu regulowanego albo działalności regulowanej;
- 2) autentyczności dokumentów, o których mowa w art. 18 ust. 2–6.

2. W przypadku uzasadnionych wątpliwości co do dokumentów potwierdzających wykształcenie uzyskane w całości albo w części w państwie członkowskim innym niż państwo, którego organ wydał dokument, lub ukończenie szkolenia odbytego w całości albo w części w państwie członkowskim innym niż państwo, którego organ wydał dokument, właściwy organ może sprawdzić, we współpracy z organem wydającym ten dokument, czy:

- 1) przebieg kształcenia lub szkolenia został formalnie zatwierdzony przez uprawnioną instytucję w państwie członkowskim, w którym dokument został wydany;
- 2) wydany dokument jest taki sam jak dokument, który zostałby wydany w przypadku ukończenia kształcenia lub szkolenia odbytego w całości na terytorium państwa członkowskiego, w którym dokument został wydany;
- 3) dokument przyznaje te same prawa do wykonywania zawodu na terytorium państwa członkowskiego, w którym został wydany.

Rozdział 9

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 59. W ustawie z dnia 20 lipca 1950 r. o zawodzie felczera (Dz. U. z 2012 r. poz. 1133, z 2013 r. poz. 1245 oraz z 2015 r. poz. 1991) w art. 1 w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

- „3) posiadają kwalifikacje do wykonywania zawodu felczera nabyte w państwie członkowskim Unii Europejskiej innym niż Rzeczpospolita Polska, uznane na zasadach określonych w ustawie z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 65) oraz”.

Art. 60. W ustawie z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2015 r. poz. 520, z późn. zm.⁷⁾) w art. 45g ust. 4 otrzymuje brzmienie:

- „4. W rejestrze wpisuje się również dane dotyczące osób, którym uznano kwalifikacje do wykonywania zawodów regulowanych w dziedzinie geodezji i kartografii na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na zasadach określonych w ustawie z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 65).”.

Art. 61. W ustawie z dnia 21 grudnia 1990 r. o zawodzie lekarza weterynarii i izbach lekarsko-weterynaryjnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 1509) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1a ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Ilekroć w ustawie jest mowa o obywatelach państw członkowskich, rozumie się przez to także:

- 1) członków ich rodzin w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. z 2014 r. poz. 1525 oraz z 2015 r. poz. 1274);
- 2) obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. poz. 1650, z późn. zm.⁸⁾);
- 3) cudzoziemców posiadających status uchodźcy lub objętych ochroną uzupełniającą;
- 4) cudzoziemców posiadających zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;
- 5) obywateli państw trzecich, którzy ubiegają się o przyjęcie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu podjęcia pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;
- 6) obywateli państw trzecich, którzy zostali przyjęci na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celach innych niż wykonywanie pracy zgodnie z prawem Unii Europejskiej lub prawem krajowym i mają prawo do wykonywania pracy oraz posiadają dokument pobytowy wydany zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1030/2002 z dnia 13 czerwca 2002 r. ustanawiającym jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich (Dz. Urz. UE L 157 z 15.06.2002, str. 1, z późn. zm.), oraz obywateli państw trzecich, którzy zostali przyjęci na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu wykonywania pracy zgodnie z prawem Unii Europejskiej lub prawem krajowym;
- 7) obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 151 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.”;

- 2) w art. 2e dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. W przypadku uzasadnionej wątpliwości okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna może wystąpić do właściwych organów państwa członkowskiego o potwierdzenie faktu, że lekarz weterynarii zamierzający wykonywać ten zawód na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie jest objęty zawieszeniem prawa wykonywania zawodu albo zakazem wykonywania zawodu.

6. Wymiana informacji w przypadkach, o których mowa w ust. 2, 4 i 5, między właściwymi organami państw członkowskich odbywa się za pośrednictwem Systemu Wymiany Informacji na Rynku Wewnętrznym, zwanego dalej „systemem IMI”, o którym mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1024/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na ryn-

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 831, 1137, 1433 i 2281.

⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 463 i 1004 oraz z 2015 r. poz. 1274, 1607 i 1767.

ku wewnętrznym i uchylającym decyzję Komisji 2008/49/WE („rozporządzeniu w sprawie IMI”) (Dz. Urz. UE L 316 z 14.11.2012, str. 1, z późn. zm.);

3) w art. 2h:

a) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. W przypadku uzasadnionych wątpliwości okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna może, podczas czasowego wykonywania przez lekarza weterynarii zawodu lekarza weterynarii na terenie jej działania, występować do właściwych organów państwa członkowskiego, w którym ten lekarz posiada prawo do wykonywania tego zawodu (państwo siedziby), o przekazanie informacji potwierdzających, że wykonuje on zawód lekarza weterynarii w tym państwie zgodnie z prawem oraz zasadami etyki i deontologii weterynaryjnej, a także że nie był karany w postępowaniach dyscyplinarnych lub karnych w związku z wykonywaniem tego zawodu.”

b) dodaje się ust. 11 w brzmieniu:

„11. Przekazywanie informacji, o których mowa w ust. 9, odbywa się za pośrednictwem systemu IMI.”;

4) w art. 2l:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna jest organem właściwym do przekazywania właściwemu organowi państwa członkowskiego, na jego wniosek, informacji o postępowaniach dyscyplinarnych lub prawomocnie zakończonych postępowaniach karnych i innych okolicznościach, które mogą mieć wpływ na wykonywanie zawodu lekarza weterynarii, oraz zawiadamiania o wszelkich działaniach, które zostały podjęte po przekazaniu tych informacji.”

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Przekazywanie informacji i zawiadamianie, o których mowa w ust. 1, odbywa się za pośrednictwem systemu IMI.”;

5) po art. 2l dodaje się art. 2m i art. 2n w brzmieniu:

„Art. 2m. 1. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna informuje właściwe organy innych państw członkowskich, w trybie ostrzeżenia w systemie IMI, o lekarzu weterynarii, wobec którego sąd albo inny organ orzekł zakaz, ograniczenie, zawieszenie albo pozbawienie prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii albo stwierdził utratę tego prawa, w terminie 3 dni od dnia uprawomocnienia się orzeczenia.

2. Ostrzeżenie, o którym mowa w ust. 1, obejmuje:

- 1) tożsamość lekarza weterynarii;
- 2) określenie zawodu, którego dotyczy orzeczenie;
- 3) wskazanie organu, który wydał orzeczenie;
- 4) zakres ograniczenia prawa wykonywania zawodu;
- 5) okres obowiązywania zakazu, zawieszenia albo ograniczenia prawa wykonywania zawodu;
- 6) informację o pozbawieniu prawa wykonywania zawodu albo o stwierdzeniu utraty tego prawa.

3. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna przekazuje właściwym organom innych państw członkowskich, w trybie ostrzeżenia w systemie IMI, informacje o tożsamości osoby, która, ubiegając się o uznanie kwalifikacji zawodowych, posłużyła się fałszywymi dokumentami potwierdzającymi spełnianie wymagań do wykonywania zawodu lekarza weterynarii, w terminie 3 dni od dnia uprawomocnienia się orzeczenia sądowego wydanego w tej sprawie.

4. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna, która przekazała informację, o której mowa w ust. 1, niezwłocznie informuje właściwe organy innych państw członkowskich o wszelkich zmianach dotyczących zakazu, ograniczenia, zawieszenia, pozbawienia prawa wykonywania zawodu lekarza weterynarii lub stwierdzenia utraty prawa.

5. Okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna zawiadamia osobę, której dotyczy informacja, o której mowa w ust. 1 lub 3, o jej przekazaniu innym państwom członkowskim w trybie ostrzeżenia w systemie IMI oraz o możliwości złożenia wniosku o jej sprostowanie albo usunięcie.

6. W wyniku rozpatrzenia wniosku, o którym mowa w ust. 5, okręgowa rada lekarsko-weterynaryjna:

- 1) dokonuje sprostowania informacji objętej wnioskiem i zawiadamia wnioskodawcę o sposobie jej sprostowania albo
- 2) usuwa informację objętą wnioskiem z systemu IMI i zawiadamia o tym wnioskodawcę, albo

- 3) odmawia sprostowania albo usunięcia z systemu IMI informacji objętej wnioskiem i zawiadamia o tym wnioskodawcę.

7. Informacje przekazane w trybie ostrzeżenia, o którym mowa w ust. 1, mogą być przetwarzane w systemie IMI wyłącznie przez okres, w którym wykonywanie zawodu lekarza weterynarii jest zabronione albo dopuszczone w ograniczonym zakresie. Ostrzeżenie usuwa się z systemu IMI w terminie 3 dni od dnia wykonania albo uchylecia orzeczenia.

Art. 2n. Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna, na potrzeby prowadzonych przez nią postępowań, oraz okręgowe rady lekarsko-weterynaryjne mają dostęp do informacji zawartych w systemie IMI.”

Art. 62. W ustawie z dnia 19 kwietnia 1991 r. o izbach aptekarskich (Dz. U. z 2014 r. poz. 1429 i 1491 oraz z 2015 r. poz. 1991) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1a w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) obywatele państwa członkowskiego Unii Europejskiej – obywatele państw członkowskich Unii Europejskiej, a także:

- a) obywatele polskich, którzy uzyskali kwalifikacje w państwie członkowskim Unii Europejskiej,
- b) członków ich rodzin w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. z 2014 r. poz. 1525 oraz z 2015 r. poz. 1274),
- c) obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. poz. 1650, z późn. zm.⁹⁾),
- d) obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 151 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach,
- e) cudzoziemców posiadających status uchodźcy lub objętych ochroną uzupełniającą,
- f) cudzoziemców, którzy przybywają na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przebywają na tym terytorium w celu połączenia się z rodziną i są członkami rodziny cudzoziemca zamieszkującego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z nadaniem mu statusu uchodźcy lub udzieleniem mu ochrony uzupełniającej,
- g) obywateli państw trzecich, którzy ubiegają się o przyjęcie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu podjęcia pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach,
- h) obywateli państw trzecich, którzy zostali przyjęci na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celach innych niż wykonywanie pracy zgodnie z prawem Unii Europejskiej lub prawem krajowym i mają prawo do wykonywania pracy oraz posiadają dokument pobytowy wydany zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1030/2002 z dnia 13 czerwca 2002 r. ustanawiającym jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich (Dz. Urz. UE L 157 z 15.06.2002, str. 1, z późn. zm.), oraz obywateli państw trzecich, którzy zostali przyjęci na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu wykonywania pracy zgodnie z prawem Unii Europejskiej lub prawem krajowym.”;

- 2) w art. 2b dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Nie przyznaje się częściowego dostępu do wykonywania zawodu farmaceuty zarówno w zakresie czynności zawodowych farmaceuty bez specjalizacji, jak i farmaceuty specjalisty.”;

- 3) w art. 4:

- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku cudzoziemca oraz obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej warunk, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, uważa się za spełniony, gdy znajomość języka polskiego jest potwierdzona pozytywnym złożeniem egzaminu zorganizowanego i przeprowadzonego przez Naczelną Radę Aptekarską. Wymóg ten nie dotyczy cudzoziemca oraz obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej, którzy ukończyli studia na kierunku farmacja w języku polskim.”;

⁹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 463 i 1004 oraz z 2015 r. poz. 1274, 1607 i 1767.

b) w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) zakres znajomości języka polskiego w mowie i w piśmie konieczny do wykonywania zawodu farmaceuty przez cudzoziemców oraz obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej.”;

4) w art. 4c w ust. 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) dokument potwierdzający znajomość języka polskiego w mowie i w piśmie w zakresie koniecznym do wykonywania zawodu farmaceuty, z zastrzeżeniem art. 4 ust. 2 zdanie drugie.”;

5) w art. 4f dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Wymiana informacji, o których mowa w ust. 3 i 4, odbywa się za pośrednictwem Systemu Wymiany Informacji na Rynku Wewnętrznym IMI, zwanego dalej „systemem IMI”, o którym mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1024/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym i uchylającym decyzję Komisji 2008/49/WE („rozporządzeniu w sprawie IMI”) (Dz. Urz. UE L 316 z 14.11.2012, str. 1, z późn. zm.)”;

6) w art. 4g dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. Za każde zaświadczenie, o którym mowa w ust. 1, pobiera się opłatę w wysokości 3% minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalonego na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2015 r. poz. 2008), obowiązującego w roku wydania zaświadczenia. Opłatę wnosi się na rachunek bankowy Naczelnej Rady Aptekarskiej.

3. W sprawach związanych z wydaniem europejskiej legitymacji zawodowej dla farmaceutów organem właściwym jest Naczelna Rada Aptekarska. Do postępowania w tych sprawach stosuje się przepisy o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej.”;

7) po art. 8a dodaje się art. 8b w brzmieniu:

„Art. 8b. 1. Okręgowa rada aptekarska informuje, w trybie ostrzeżenia w systemie IMI, właściwe organy państw członkowskich Unii Europejskiej o farmaceucie, wobec którego:

1) rada aptekarska podjęła uchwałę o:

- a) zawieszeniu w prawie wykonywania zawodu,
- b) ograniczeniu w wykonywaniu określonych czynności,

2) sąd aptekarski wydał orzeczenie o:

- a) zawieszeniu prawa wykonywania zawodu,
- b) pozbawieniu prawa wykonywania zawodu,
- c) tymczasowym zawieszeniu w czynnościach zawodowych,

3) sąd powszechny orzekł zakaz wykonywania zawodu,

4) sąd powszechny albo prokurator tytułem środka zapobiegawczego zastosował zawieszenie w wykonywaniu zawodu

– w terminie 3 dni od dnia uprawomocnienia się albo wykonalności uchwały, orzeczenia albo postanowienia o zastosowaniu środka zapobiegawczego.

2. Ostrzeżenie, o którym mowa w ust. 1, obejmuje:

- 1) imię (imiona) i nazwisko farmaceuty oraz datę jego urodzenia;
- 2) tytuł zawodowy;
- 3) informację o organie, który nałożył sankcję, o której mowa w ust. 1;
- 4) zakres oraz okres obowiązywania ograniczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b);
- 5) okres obowiązywania zawieszenia albo zakazu, o których mowa w ust. 1;
- 6) informację o pozbawieniu prawa wykonywania zawodu.

3. Okręgowa rada aptekarska informuje właściwe organy państw członkowskich Unii Europejskiej, w trybie ostrzeżenia w systemie IMI, o tożsamości farmaceuty, który w postępowaniu o uznanie kwalifikacji zawodowych posłużył się podrobionym lub przerobionym dokumentem potwierdzającym posiadanie kwalifikacji zawodowych, w terminie 3 dni od dnia uprawomocnienia się wyroku sądu w tej sprawie.

4. Okręgowa rada aptekarska niezwłocznie informuje właściwe organy państw członkowskich Unii Europejskiej, za pośrednictwem systemu IMI, o wygaśnięciu sankcji, o których mowa w ust. 1, oraz o wszelkich decyzjach wpływających na zmianę terminu ich wygaśnięcia.

5. Okręgowa rada aptekarska niezwłocznie zawiadamia na piśmie farmaceutę, którego dotyczy ostrzeżenie, o którym mowa w ust. 1 lub 3, o jego przekazaniu, za pośrednictwem systemu IMI, właściwym organom państw członkowskich Unii Europejskiej oraz o możliwości złożenia wniosku o jego sprostowanie albo usunięcie.

6. W wyniku rozpatrzenia wniosku, o którym mowa w ust. 5, okręgowa rada aptekarska:

- 1) dokonuje sprostowania w systemie IMI informacji objętej wnioskiem i zawiadamia farmaceutę o sposobie jej sprostowania albo
- 2) usuwa informację objętą wnioskiem z systemu IMI i zawiadamia o tym farmaceutę, albo
- 3) odmawia sprostowania albo usunięcia z systemu IMI informacji objętej wnioskiem i zawiadamia o tym farmaceutę.

7. Informacje przekazane w trybie ostrzeżenia, o którym mowa w ust. 1, mogą być przetwarzane w systemie IMI wyłącznie przez okres obowiązywania sankcji, o których mowa w ust. 1. Ostrzeżenia usuwa się z systemu IMI w terminie 3 dni od dnia wykonania albo uchylecia uchwały, orzeczenia albo postanowienia o zastosowaniu środka zapobiegawczego, o których mowa w ust. 1.”;

8) w art. 39a w ust. 2a zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Informacji udziela się za pośrednictwem systemu IMI.”.

Art. 63. W ustawie z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (Dz. U. z 2011 r. Nr 41, poz. 213, z 2014 r. poz. 768 oraz z 2015 r. poz. 1224) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 6 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Na listę doradców podatkowych wpisuje się również osoby fizyczne, których kwalifikacje do wykonywania zawodu doradcy podatkowego zostały uznane na zasadach określonych w ustawie z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 65), zwanej dalej „ustawą o uznawaniu kwalifikacji”, jeżeli:

- 1) spełniają warunki określone w ust. 1 pkt 2 i 3;
- 2) wystąpią z wnioskiem o wpis na listę, nie później niż w terminie 12 miesięcy od dnia doręczenia decyzji o uznaniu kwalifikacji wydanej na podstawie art. 25 ust. 1 ustawy o uznawaniu kwalifikacji.”;

2) w art. 7 w ust. 5 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) kopię decyzji o uznaniu kwalifikacji wydanej na podstawie art. 25 ust. 1 ustawy o uznawaniu kwalifikacji;”;

3) w art. 21 uchyla się ust. 4a;

4) art. 44a otrzymuje brzmienie:

„Art. 44a. W przypadku gdy warunki i zakres ubezpieczenia zawartego przez wnioskodawcę lub usługodawcę, o których mowa w ustawie o uznawaniu kwalifikacji, w państwie, w którym wykonywali czynności z zakresu doradztwa podatkowego, nie odpowiadają warunkom i zakresowi ubezpieczenia określonym w art. 44, osoby te są obowiązane zawrzeć umowę ubezpieczenia uzupełniającego.”.

Art. 64. W ustawie z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty (Dz. U. z 2015 r. poz. 464, z późn. zm.¹⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Ilekroć w ustawie jest mowa o obywatelach państw członkowskich Unii Europejskiej, rozumie się przez to także:

- 1) członków ich rodzin w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. z 2014 r. poz. 1525 oraz z 2015 r. poz. 1274);
- 2) obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. poz. 1650, z późn. zm.¹¹⁾);
- 3) cudzoziemców posiadających status uchodźcy lub objętych ochroną uzupełniającą;

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1633, 1893, 1991 i 2199.

¹¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 463 i 1004 oraz z 2015 r. poz. 1274, 1607 i 1767.

- 4) cudzoziemców, którzy przybywają na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przebywają na tym terytorium w celu połączenia się z rodziną i są członkami rodziny cudzoziemca zamieszkującego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z nadaniem mu statusu uchodźcy lub udzieleniem mu ochrony uzupełniającej;
 - 5) obywateli państw trzecich, którzy ubiegają się o przyjęcie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu podjęcia pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;
 - 6) obywateli państw trzecich, którzy zostali przyjęci na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celach innych niż wykonywanie pracy zgodnie z prawem Unii Europejskiej lub prawem krajowym i mają prawo do wykonywania pracy oraz posiadają dokument pobytowy wydany zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1030/2002 z dnia 13 czerwca 2002 r. ustanawiającym jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich (Dz. Urz. UE L 157 z 15.06.2002, str. 1, z późn. zm.), oraz obywateli państw trzecich, którzy zostali przyjęci na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu wykonywania pracy zgodnie z prawem Unii Europejskiej lub prawem krajowym;
 - 7) obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 151 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.”;
- 2) w art. 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Osobie spełniającej warunki określone w ust. 1 okręgowa rada lekarska przyznaje prawo wykonywania zawodu lekarza albo prawo wykonywania zawodu lekarza dentysty, jeżeli władza językiem polskim w mowie i w piśmie w zakresie niezbędnym do wykonywania zawodu lekarza lub lekarza dentysty określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 7a pkt 1.”;
- 3) w art. 5b w ust. 1 po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:
- „4a) posiada dokument potwierdzający formalne kwalifikacje lekarza wydany w Królestwie Hiszpanii, świadczący o rozpoczęciu kształcenia w okresie między dniem 1 stycznia 1986 r. a dniem 31 grudnia 1997 r., oraz zaświadczenie wydane przez właściwe organy Królestwa Hiszpanii potwierdzające, że:
- a) ukończyła co najmniej trzyletnie studia, uznawane przez właściwe organy Królestwa Hiszpanii za równoważne z kształceniem, o którym mowa w przepisach prawa Unii Europejskiej,
 - b) faktycznie i zgodnie z prawem wykonywała zawód lekarza dentysty na terytorium Królestwa Hiszpanii przez co najmniej trzy kolejne lata w okresie pięciu lat bezpośrednio poprzedzających wydanie zaświadczenia,
 - c) jest uprawniona do wykonywania zawodu lekarza dentysty na takich samych warunkach jak posiadacze dokumentów wymienionych w odniesieniu do Królestwa Hiszpanii w wykazie, o którym mowa w art. 6b, albo”;
- 4) w art. 6:
- a) w ust. 2 w pkt 2 na końcu średnik zastępuje się kropką i uchyla się pkt 3,
 - b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
- „2a. Potwierdzeniem spełnienia wymogu, o którym mowa w art. 5 ust. 2, jest złożenie z pozytywnym wynikiem egzaminu z języka polskiego, o którym mowa w art. 7 ust. 3. Wymóg złożenia egzaminu z języka polskiego nie dotyczy osoby, która ukończyła studia medyczne w języku polskim.”;
- c) dodaje się ust. 13 w brzmieniu:
- „13. Za każde zaświadczenie, o którym mowa w ust. 11 i 12, pobiera się opłatę w wysokości 3% minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalonego na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2015 r. poz. 2008), obowiązującego w roku wydania zaświadczenia. Opłatę wnosi się na rachunek bankowy rady, która wydała to zaświadczenie.”;
- 5) w art. 6a po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:
- „2b. Wymiana informacji, o których mowa w ust. 2 i 2a, odbywa się za pośrednictwem Systemu Wymiany Informacji na Rynku Wewnętrznym IMI, o którym mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1024/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym i uchylającą decyzję Komisji 2008/49/WE („rozporządzeniu w sprawie IMI”) (Dz. Urz. UE L 316 z 14.11.2012, str. 1, z późn. zm.)”;

- 6) po art. 8 dodaje się art. 8a w brzmieniu:

„Art. 8a. Nie przyznaje się częściowego dostępu do wykonywania zawodów lekarza oraz lekarza dentysty, zarówno w zakresie czynności zawodowych lekarza albo lekarza dentysty bez specjalizacji, jak i lekarza albo lekarza dentysty specjalisty.”;

- 7) w art. 16a w ust. 2 po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) dokumentem potwierdzającym formalne kwalifikacje w zakresie danej specjalności lekarskiej, świadczącym o rozpoczęciu kształcenia po dniu 31 grudnia 1983 r. a przed dniem 1 stycznia 1991 r. w Republice Włoskiej, jeżeli do dokumentu jest dołączone zaświadczenie wydane przez właściwy organ włoski stwierdzające, że dany lekarz faktycznie i zgodnie z prawem wykonywał w Republice Włoskiej działalność lekarza danej specjalizacji przez co najmniej siedem kolejnych lat w okresie dziesięciu lat poprzedzających wydanie tego zaświadczenia, a kwalifikacje te są uważane za równoważne z kwalifikacjami poświadczonymi dokumentami wymienionymi w wykazie, o którym mowa w ust. 3;”;

- 8) po art. 16m dodaje się art. 16ma w brzmieniu:

„Art. 16ma. Skrócenie okresu odbywania szkolenia specjalizacyjnego spełniającego minimalne wymogi kształcenia określone w przepisach Unii Europejskiej nie może obejmować więcej niż 1/2 minimalnego czasu trwania danego programu specjalizacji określonego w przepisach Unii Europejskiej.”.

Art. 65. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2015 r. poz. 1774 i 1777) w art. 193 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W rejestrze, o którym mowa w ust. 1, wpisuje się również obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, którym, na zasadach określonych w ustawie z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 65), uznano nabyte w tych państwach kwalifikacje do wykonywania zawodu rzeczoznawcy majątkowego.”.

Art. 66. W ustawie z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. z 2014 r. poz. 1099 oraz z 2015 r. poz. 1505) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 26 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Na listę kwalifikowanych pracowników ochrony fizycznej wpisuje się również osobę, której uznano kwalifikacje do wykonywania zawodu pracownika ochrony fizycznej na podstawie ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 65).”;

- 2) w art. 27 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Na listę kwalifikowanych pracowników zabezpieczenia technicznego wpisuje się również osobę, której uznano kwalifikacje do wykonywania zawodu pracownika zabezpieczenia technicznego na podstawie ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej.”.

Art. 67. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych (Dz. U. z 2014 r. poz. 196, z późn. zm.¹²⁾) w art. 28 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Uprawnienia przewodnika górskiego osobom, które nabyły kwalifikacje do wykonywania zawodu przewodnika górskiego w państwach członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwach członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronach umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, a którym zostały uznane kwalifikacje do wykonywania zawodu przewodnika górskiego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, nadaje, zawiesza, przywraca oraz cofa marszałek województwa właściwy dla miejsca zamieszkania w dniu złożenia wniosku o nadanie uprawnień, a w przypadku nieposiadania miejsca zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – marszałek województwa wybrany przez osobę ubiegającą się o te uprawnienia. Podstawę do nadania uprawnień stanowi decyzja ministra właściwego do spraw turystyki o uznaniu kwalifikacji do wykonywania zawodu przewodnika górskiego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, wydana na podstawie ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 65).”.

¹²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 822 oraz z 2015 r. poz. 390 i 1164.

Art. 68. W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2015 r. poz. 812, z późn. zm.¹³⁾) w art. 4a ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister kierujący działem administracji rządowej może, w drodze rozporządzenia, upoważnić do wykonywania zadania określonego w ust. 1 organ lub jednostkę organizacyjną podległą ministrowi albo przez niego nadzorowane, organ samorządu zawodowego, organizację gospodarczą lub organ rejestrowy, mając na uwadze efektywny przebieg postępowań w sprawie uznania kwalifikacji.”

Art. 69. W ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów oraz inżynierów budownictwa (Dz. U. z 2014 r. poz. 1946) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4a ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Ilekroć w ustawie jest mowa o obywatelach państw członkowskich, rozumie się przez to obywatele państw członkowskich, o których mowa w ust. 1, a także:

- 1) członków ich rodzin w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. z 2014 r. poz. 1525 oraz z 2015 r. poz. 1274);
- 2) obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. poz. 1650, z późn. zm.¹⁴⁾);
- 3) cudzoziemców posiadających status uchodźcy lub objętych ochroną uzupełniającą;
- 4) cudzoziemców posiadających zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;
- 5) obywateli państw trzecich, którzy ubiegają się o przyjęcie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu podjęcia pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;
- 6) obywateli państw trzecich, którzy zostali przyjęci na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celach innych niż wykonywanie pracy zgodnie z prawem Unii Europejskiej lub prawem krajowym i mają prawo do wykonywania pracy oraz posiadają dokument pobytowy wydany zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1030/2002 z dnia 13 czerwca 2002 r. ustanawiającym jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich (Dz. Urz. UE L 157 z 15.06.2002, str. 1, z późn. zm.), oraz obywateli państw trzecich, którzy zostali przyjęci na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu wykonywania pracy zgodnie z prawem Unii Europejskiej lub prawem krajowym;
- 7) obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 151 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.”;

2) art. 20a otrzymuje brzmienie:

„Art. 20a. 1. Obywatel państwa członkowskiego posiadający kwalifikacje zawodowe architekta lub inżyniera budownictwa, który prowadzi zgodnie z prawem działalność w zakresie tego zawodu w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim, ma prawo do świadczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi transgranicznej w rozumieniu art. 5 pkt 10 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 65) w zawodzie odpowiednio architekta lub inżyniera budownictwa.

2. W przypadkach, o których mowa w art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, właściwy organ może wszcząć postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych wobec obywatela państwa członkowskiego posiadającego kwalifikacje zawodowe architekta lub inżyniera budownictwa zamierzającego świadczyć na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługę transgraniczną po raz pierwszy.

3. Postępowania w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych nie wszczyna się wobec obywatela państwa członkowskiego posiadającego kwalifikacje zawodowe architekta potwierdzone dokumentami wymienionymi w obwieszczeniu wydanym na podstawie art. 5 ust. 5.

¹³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1255, 1269, 1960 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 34 i 64.

¹⁴⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 463 i 1004 oraz z 2015 r. poz. 1274, 1607 i 1767.

4. Przed rozpoczęciem świadczenia usługi transgranicznej po raz pierwszy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywatel państwa członkowskiego posiadający kwalifikacje zawodowe architekta lub inżyniera budownictwa przedkłada okręgowej radzie izby właściwej ze względu na miejsce zamierzonego świadczenia usługi:

- 1) oświadczenie o zamiarze jej świadczenia zawierające informacje o:
 - a) rodzaju czynności zawodowych, jakie zamierza wykonywać, jeżeli ich określenie jest możliwe,
 - b) posiadanym ubezpieczeniu lub innych środkach indywidualnego albo zbiorowego zabezpieczenia w odniesieniu do odpowiedzialności zawodowej;
- 2) dokument potwierdzający obywatelstwo;
- 3) zaświadczenie wydane przez właściwy organ państwa członkowskiego, że obywatel państwa członkowskiego posiadający kwalifikacje zawodowe architekta lub inżyniera budownictwa wykonuje faktycznie i zgodnie z prawem zawód lub działalność w tym państwie członkowskim oraz że w momencie składania zaświadczenia nie obowiązuje go zakaz, nawet tymczasowy, wykonywania zawodu lub działalności;
- 4) dokumenty potwierdzające kwalifikacje zawodowe.

5. W przypadku istotnej zmiany stanu faktycznego potwierzonego dokumentami, o których mowa w ust. 4 pkt 2–4, obywatel państwa członkowskiego posiadający kwalifikacje zawodowe architekta lub inżyniera budownictwa jest obowiązany ponownie przedłożyć te dokumenty okręgowej radzie izby właściwej ze względu na miejsce świadczenia usługi transgranicznej.

6. Obywatel państwa członkowskiego posiadający kwalifikacje zawodowe architekta lub inżyniera budownictwa przedkłada oświadczenie, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, ponownie w każdym roku, w którym zamierza świadczyć usługę transgraniczną.

7. Świadczenie usługi transgranicznej podlega indywidualnej ocenie dokonywanej przez właściwą okręgową radę izby, przy uwzględnieniu w szczególności długości, częstotliwości, regularności oraz ciągłości świadczenia tej usługi.

8. Właściwa okręgowa rada izby dokonuje tymczasowego wpisu na listę członków izby osób, o których mowa w ust. 1. Wpis jest dokonywany nieodpłatnie po złożeniu oświadczenia, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, i nie może powodować utrudnień lub opóźnień w świadczeniu usługi transgranicznej.

9. Obywatel państwa członkowskiego posiadający kwalifikacje zawodowe architekta lub inżyniera budownictwa nie ma obowiązku rejestracji swojej działalności w systemie ubezpieczeń społecznych w celu dokonywania rozliczeń związanych ze świadczeniem usługi transgranicznej na rzecz osób ubezpieczonych. Jest jednak obowiązany poinformować właściwy oddział Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o zamiarze świadczenia usługi transgranicznej przed jego rozpoczęciem, a w nagłych przypadkach – o świadczeniu usługi transgranicznej po jego zakończeniu.

10. Do obywatela państwa członkowskiego posiadającego kwalifikacje zawodowe architekta lub inżyniera budownictwa świadczącego usługę transgraniczną stosuje się przepisy regulujące wykonywanie zawodu odpowiednio architekta lub inżyniera budownictwa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, które są bezpośrednio powiązane z kwalifikacjami zawodowymi oraz ochroną i bezpieczeństwem konsumentów, w szczególności przepisy dotyczące definicji zawodu, używania tytułów zawodowych i poważnych uchybień zawodowych, a także przepisy dyscyplinarne.

11. Obywatel państwa członkowskiego posiadający kwalifikacje zawodowe architekta lub inżyniera budownictwa świadczący usługę transgraniczną posługuje się tytułem zawodowym nadanym w państwie członkowskim, w którym uzyskał kwalifikacje do wykonywania tego zawodu.

12. Obywatel państwa członkowskiego posiadający kwalifikacje zawodowe architekta, o którym mowa w ust. 2 i 3, może posługiwać się polskim tytułem zawodowym.

13. Właściwa okręgowa rada izby może zwracać się do właściwych organów państwa członkowskiego o przedstawienie informacji potwierdzających, że obywatel państwa członkowskiego posiadający kwalifikacje zawodowe architekta lub inżyniera budownictwa wykonuje działalność zgodnie z prawem, w sposób należyty oraz że nie zostały na niego nałożone kary dyscyplinarne lub sankcje karne związane z wykonywaniem zawodu lub prowadzeniem działalności.

14. Właściwa okręgowa rada izby, na wniosek właściwego organu państwa członkowskiego, udostępnia mu informacje dotyczące obywatela państwa członkowskiego posiadającego kwalifikacje zawodowe architekta lub inżyniera budownictwa, o których mowa w ust. 13, oraz informacje niezbędne do rozpatrzenia skargi złożonej na obywatela państwa członkowskiego posiadającego kwalifikacje zawodowe architekta lub inżyniera budownictwa przez usługobiorcę.”;

3) art. 33a otrzymuje brzmienie:

„Art. 33a. 1. Właściwa Krajowa Rada Izby wszczyna postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych architekta lub inżyniera budownictwa na wniosek obywatela państwa członkowskiego.

2. Właściwa Krajowa Rada Izby zawiadamia wnioskodawcę o otrzymaniu wniosku o wszczęcie postępowania w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych architekta lub inżyniera budownictwa w terminie miesiąca od dnia jego otrzymania, a w przypadku stwierdzenia braków formalnych wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia wniosku.

3. Postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych architekta lub inżyniera budownictwa kończy się wydaniem decyzji, nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia złożenia przez wnioskodawcę wszystkich niezbędnych dokumentów, z zastrzeżeniem art. 33d.

4. Wniosek o wszczęcie postępowania w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych architekta lub inżyniera budownictwa zawiera:

- 1) imię (imiona), nazwisko, datę i miejsce urodzenia wnioskodawcy;
- 2) obywatelstwo wnioskodawcy oraz nazwę państwa członkowskiego, w którym wnioskodawca uzyskał kwalifikacje zawodowe architekta lub inżyniera budownictwa;
- 3) określenie zawodu regulowanego albo działalności regulowanej wraz z określeniem formy, w jakiej działalność ma być wykonywana;
- 4) informację o posiadanych kwalifikacjach i uprawnieniach;
- 5) informacje o ukończonym kształceniu regulowanym;
- 6) wykaz dokumentów dołączonych do wniosku.

5. Do wniosku o wszczęcie postępowania w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych architekta lub inżyniera budownictwa dołącza się:

- 1) dokument potwierdzający obywatelstwo wnioskodawcy;
- 2) dokumenty potwierdzające kwalifikacje zawodowe architekta lub inżyniera budownictwa oraz, o ile jest to wymagane, dokumenty potwierdzające doświadczenie zawodowe wnioskodawcy;
- 3) zaświadczenie wydane przez właściwy organ państwa członkowskiego nie wcześniej niż 3 miesiące przed dniem złożenia wniosku, poświadczające, że architektowi lub inżynierowi budownictwa nie zawieszono prawa wykonywania działalności lub nie zakazano wykonywania zawodu.

6. Dokumenty, o których mowa w ust. 5 pkt 2, nie są wymagane w przypadku architektów posiadających kwalifikacje zawodowe potwierdzone dokumentami wymienionymi w obwieszczeniu wydanym na podstawie art. 5 ust. 5.

7. Obowiązek umieszczania we wniosku o wszczęcie postępowania w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych architekta lub inżyniera budownictwa informacji o obywatelstwie wnioskodawcy oraz dołączania do wniosku potwierdzającego je dokumentu nie dotyczy wnioskodawcy będącego bezpaństwowcem, któremu nadano status uchodźcy, udzielono ochrony uzupełniającej, albo który posiada zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach.

8. W przypadku gdy właściwy organ państwa członkowskiego nie wydaje zaświadczenia, o którym mowa w ust. 5 pkt 3, dopuszcza się zastąpienie go pisemnym oświadczeniem wnioskodawcy złożonym do właściwej Krajowej Rady Izby.

9. Wniosek o wszczęcie postępowania w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych architekta lub inżyniera budownictwa składa się w języku polskim. W toku tego postępowania dokumenty składa się w języku polskim albo w innym języku wraz z tłumaczeniem na język polski. W przypadku dokumentów szczególnie istotnych dla rozstrzygnięcia postępowania właściwa Krajowa Rada Izby może wymagać tłumaczenia dokonanego przez tłumacza przysięgłego prowadzącego działalność w Rzeczypospolitej Polskiej lub w państwie członkowskim. Tłumaczenie na język polski nie jest wymagane w przypadku dokumentów potwierdzających dane, o których mowa w ust. 4 pkt 1 i 2.

10. W przypadku uzasadnionych wątpliwości dotyczących autentyczności dyplomów, świadectw lub innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodu architekta lub inżyniera budownictwa, wydanych przez właściwe organy państwa członkowskiego lub w przypadku uzasadnionych wątpliwości dotyczących spełnienia wymogów w zakresie kształcenia określonych w przepisach prawa Unii Europejskiej, właściwa Krajowa Rada Izby zwraca się do tych organów o potwierdzenie autentyczności dokumentów lub potwierdzenie spełnienia wymogów w zakresie kształcenia.

11. Właściwa Krajowa Rada Izby wydaje decyzję o uznaniu kwalifikacji zawodowych wnioskodawcy spełniającemu warunki określone w ustawie oraz zobowiązuje wskazaną przez niego okręgową izbę do dokonania wpisu na

listę członków, jeżeli posiada on znajomość języka polskiego w mowie i w piśmie w zakresie niezbędnym do wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie.”;

4) w art. 33b dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Wymiana informacji, o których mowa w ust. 1, 3 i 3a, odbywa się za pośrednictwem Systemu Wymiany Informacji na Rynku Wewnętrznym IMI, o którym mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1024/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym i uchylającym decyzję Komisji 2008/49/WE („rozporządzeniu w sprawie IMI”) (Dz. Urz. UE L 316 z 14.11.2012, str. 1, z późn. zm.)”;

5) w art. 33c:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Obywatel państwa członkowskiego posiadający kwalifikacje zawodowe architekta lub inżyniera budownictwa ma prawo posługiwania się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oryginalnym tytułem określającym wykształcenie uzyskanym w państwie członkowskim lub jego skrótem w języku tego państwa.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli tytuł, o którym mowa w ust. 1, określający wykształcenie lub jego skrót mogą być mylone z tytułem używanym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, dla którego uzyskania jest wymagane dodatkowe szkolenie lub kształcenie, którego obywatel państwa członkowskiego posiadający kwalifikacje zawodowe architekta lub inżyniera budownictwa nie ukończył, właściwa Krajowa Rada Izby może wymagać, aby osoba taka posługiwała się posiadanym tytułem w formie określonej przez właściwą Krajową Radę Izby.”;

6) w art. 33d ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Krajowa Rada Izby Architektów, rozpatrując wniosek o uznanie kwalifikacji zawodowych złożony przez obywatela państwa członkowskiego, który nie spełnia wymagań określonych w ustawie, stosuje odpowiednio przepisy ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej.”;

7) po art. 33d dodaje się art. 33e w brzmieniu:

„Art. 33e. 1. W przypadku gdy różnice między wykonywaniem zawodu architekta lub inżyniera budownictwa w państwie członkowskim a wykonywaniem zawodu architekta lub inżyniera budownictwa w Rzeczypospolitej Polskiej są na tyle znaczące, że przystąpienie do testu umiejętności lub odbycie stażu adaptacyjnego, o których mowa w art. 20 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, wiązałoby się z koniecznością ukończenia przez składającego wniosek w postępowaniu o uznanie kwalifikacji zawodowych pełnego programu kształcenia wymaganego do pełnego dostępu do zawodu architekta lub inżyniera budownictwa w Rzeczypospolitej Polskiej, właściwa Krajowa Rada Izby, po indywidualnym rozpatrzeniu wniosku, może uznać kwalifikacje zawodowe tej osoby w celu przyznania jej częściowego dostępu do wykonywania zawodu architekta lub inżyniera budownictwa.

2. Obywatel państwa członkowskiego posiadający kwalifikacje zawodowe architekta lub inżyniera budownictwa, któremu na podstawie ust. 1 zostały uznane kwalifikacje zawodowe w celu przyznania częściowego dostępu do zawodu architekta lub inżyniera budownictwa, posługuje się tytułem ustalonym dla tego zawodu w państwie członkowskim w oryginalnym brzmieniu, ze wskazaniem czynności zawodowych objętych częściowym dostępem.

3. Przepisu ust. 1 nie stosuje się w przypadku architektów posiadających kwalifikacje zawodowe potwierdzone dokumentami wymienionymi w obwieszczeniu wydanym na podstawie art. 5 ust. 5.

4. Uznanie kwalifikacji zawodowych w celu przyznania częściowego dostępu do zawodu architekta lub inżyniera budownictwa można odmówić, jeżeli taka odmowa:

- 1) jest uzasadniona: bezpieczeństwem użytkownika obiektu budowlanego, ochroną konsumentów, ochroną środowiska, zdrowiem lub bezpieczeństwem publicznym;
- 2) odpowiednio służy zapewnieniu osiągnięcia realizowanego celu;
- 3) nie wykracza poza zakres niezbędny do osiągnięcia realizowanego celu.”.

Art. 70. W ustawie z dnia 11 kwietnia 2001 r. o rzecznikach patentowych (Dz. U. z 2011 r. Nr 155, poz. 925, z późn. zm.¹⁵⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 19 w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2) nabył kwalifikacje do wykonywania zawodu rzecznika patentowego uznane zgodnie z ustawą z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 65);”;
- 2) uchyla się art. 19c.

Art. 71. W ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. o diagnostyce laboratoryjnej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1384, z późn. zm.¹⁶⁾) w art. 7 w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

- „5) posiada kwalifikacje do wykonywania zawodu diagnosty laboratoryjnego uznane w Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z przepisami ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 65);”.

Art. 72. W ustawie z dnia 5 lipca 2002 r. o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2014 r. poz. 134 oraz z 2015 r. poz. 1311) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 6 ust. 4 otrzymuje brzmienie:
 - „4. Wniosek o wpis sporządza się w języku polskim. Pozostałe dokumenty, z wyjątkiem dokumentu, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, jeżeli nie są sporządzone w języku polskim, przedkłada się wraz z tłumaczeniem na język polski, poświadczonym przez tłumacza przysięgłego.”;
- 2) w art. 23:
 - a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2. Wniosek o wpis sporządza się w języku polskim. Załączone dokumenty, z wyjątkiem dokumentu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jeżeli nie są sporządzone w języku polskim, przedkłada się wraz z tłumaczeniem na język polski, poświadczonym przez tłumacza przysięgłego.”;
 - b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
 - „2a. Właściwa okręgowa rada adwokacka lub rada okręgowej izby radców prawnych potwierdzają otrzymanie wniosku w terminie miesiąca od dnia jego otrzymania oraz zawiadamiają wnioskodawcę, w stosownym przypadku, o konieczności dostarczenia brakujących dokumentów. Przepis art. 64 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23) stosuje się.”;
- 3) art. 25 otrzymuje brzmienie:
 - „Art. 25. Test umiejętności ogranicza się do sprawdzenia poziomu wiedzy zawodowej kandydata w celu oceny jego zdolności do wykonywania zawodu adwokata lub zawodu radcy prawnego, w porównaniu do wymagań stawianych adwokatom lub radcom prawnym wykonującym zawody na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;
- 4) w art. 26 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
 - „1a. W celu przeprowadzenia testu umiejętności, komisje egzaminacyjne sporządzają listę zagadnień ustaloną w wyniku porównania zakresu kształcenia wymaganego w Rzeczypospolitej Polskiej z zakresem kształcenia odbytego przez kandydata, których nie obejmuje posiadany przez niego dyplom lub inny dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji zawodowych. Test umiejętności obejmuje zagadnienia niezbędne do wykonywania zawodów adwokata lub radcy prawnego w Rzeczypospolitej Polskiej, których znajomości kandydat nie wykazał. Wyboru zagadnień dokonuje się z uwzględnieniem posiadanych przez kandydata kwalifikacji zawodowych wymaganych w państwie członkowskim Unii Europejskiej do wykonywania zawodu przy użyciu jednego z tytułów, o których mowa w art. 2 pkt 2.”;
- 5) w art. 28 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:
 - „2. Część pisemna obejmuje opracowanie tematów, których nie obejmuje posiadany przez wnioskodawcę dyplom lub inny dokument potwierdzający posiadanie kwalifikacji zawodowych, ustalonych w wyniku porównania zakresu kształcenia wymaganego w Rzeczypospolitej Polskiej z zakresem kształcenia odbytego przez kandydata.

¹⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1650, z 2014 r. poz. 993 i 1004 oraz z 2015 r. poz. 694, 1224, 1311 i 1505.

¹⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1491 oraz z 2015 r. poz. 1087, 1893 i 1991.

3. Część ustna obejmuje zagadnienia dotyczące zasad organizacji i działania samorządu zawodowego, warunków wykonywania zawodu i zasad etyki zawodowej.”;

6) w art. 34a dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Przepisy działu III stosuje się odpowiednio do osób, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 3–9 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 65).”.

Art. 73. W ustawie z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. z 2015 r. poz. 858, z późn. zm.¹⁷⁾) w art. 80 w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) decyzję o uznaniu kwalifikacji do wykonywania zawodu agenta celnego wydaną na podstawie przepisów ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 65).”.

Art. 74. W ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2015 r. poz. 584, z późn. zm.¹⁸⁾) rozdział 2a otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 2a

Pojedynczy punkt kontaktowy

Art. 22a. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki prowadzi pojedynczy punkt kontaktowy przy użyciu systemu teleinformatycznego i jest administratorem danych jego użytkowników w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 2135 i 2281).

2. Do zadań pojedynczego punktu kontaktowego należy umożliwienie zainteresowanym:

1) załatwiania spraw związanych z:

- a) podejmowaniem, wykonywaniem i zakończeniem działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z wyłączeniem procedur odwoławczych oraz kwestii dotyczących inspekcji lokalu, kontroli sprzętu i fizycznego sprawdzenia możliwości wykonywania działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę,
- b) uznawaniem kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, z wyłączeniem przeprowadzania stażu adaptacyjnego i testu umiejętności,
- c) świadczeniem usług transgranicznych w rozumieniu art. 5 pkt 10 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 65) oraz świadczeniem usług w rozumieniu ustawy z dnia 4 marca 2010 r. o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- d) wydaniem europejskiej legitymacji zawodowej, o której mowa w przepisach rozdziału 6 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej;

2) dostępu do informacji w sprawach, o których mowa w pkt 1.

3. Pojedynczy punkt kontaktowy nie prowadzi doradztwa w indywidualnych sprawach.

Art. 22b. 1. Pojedynczy punkt kontaktowy umożliwia złożenie drogą elektroniczną do:

- 1) właściwych organów – wniosków, oświadczeń lub notyfikacji niezbędnych do podjęcia, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej;
- 2) organów prowadzących postępowania w sprawach, o których mowa w art. 22a ust. 2 pkt 1 lit. b–d – wniosków i oświadczeń w tych sprawach.

2. W celu umożliwienia załatwienia spraw, o których mowa w art. 22a ust. 2, dokumenty, o których mowa w ust. 1, złożone w pojedynczym punkcie kontaktowym, są gromadzone oraz niezwłocznie udostępniane albo przekazywane właściwym organom albo organom prowadzącym postępowania w sprawach, o których mowa w art. 22a ust. 2 pkt 1 lit. b–d, za pomocą środków komunikacji elektronicznej, na elektroniczną skrynkę podawczą właściwych organów lub systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych spełniających minimalne wymagania dla systemów teleinformatycznych oraz zapewniających interoperacyjność systemów na zasadach

¹⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1649, 1844 i 1893.

¹⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 699, 875, 978, 1197, 1268, 1272, 1618, 1649, 1688, 1712, 1844 i 1893.

określonych w Krajowych Ramach Interoperacyjności w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2014 r. poz. 1114).

3. Pojedynczy punkt kontaktowy umożliwia właściwym organom oraz organom prowadzącym postępowania w sprawach, o których mowa w art. 22a ust. 2 pkt 1 lit. b–d, doręczenie lub utworzenie i przesłanie osobie, która złożyła dokumenty, o których mowa w ust. 1, urzędowego poświadczenia odbioru w rozumieniu ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

4. Dniem wszczęcia postępowania w sprawach, o których mowa w art. 22a ust. 2 pkt 1, jest data urzędowego poświadczenia odbioru, o której mowa w art. 3 pkt 20 lit. b ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne.

5. Pojedynczy punkt kontaktowy umożliwia właściwym organom oraz organom prowadzącym postępowania w sprawach, o których mowa w art. 22a ust. 2 pkt 1 lit. b–d, doręczanie pism w formie dokumentu elektronicznego zgodnie z art. 46 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego.

6. Właściwy organ nie daje gwarancji uczciwości przedsiębiorcy i jego pracowników.

Art. 22c. 1. Pojedynczy punkt kontaktowy zapewnia zainteresowanym dostęp do informacji dotyczących:

- 1) w zakresie spraw, o których mowa w art. 22a ust. 2 pkt 1 lit. a:
 - a) procedur i formalności wymaganych przy podejmowaniu, wykonywaniu lub zakończeniu działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - b) ogólnych zasad świadczenia usług w państwach, o których mowa w art. 13 ust. 1, w szczególności w zakresie ochrony konsumentów,
 - c) danych kontaktowych właściwych organów wraz ze wskazaniem zakresu ich kompetencji,
 - d) sposobów i warunków dostępu do rejestrów publicznych i publicznych baz danych dotyczących działalności gospodarczej i przedsiębiorców,
 - e) środków prawnych przysługujących w przypadku sporu między właściwym organem a przedsiębiorcą lub konsumentem, między przedsiębiorcą a konsumentem oraz między przedsiębiorcami,
 - f) opracowanych przez właściwe organy wyjaśnień w zakresie przepisów dotyczących podejmowania, wykonywania i zakończenia działalności gospodarczej,
 - g) danych kontaktowych stowarzyszeń i organizacji, które mogą udzielić praktycznej pomocy przedsiębiorcom lub konsumentom,
 - h) praw i obowiązków pracowników i pracodawców;
- 2) w zakresie spraw, o których mowa w art. 22a ust. 2 pkt 1 lit. b–d:
 - a) wykazu zawodów regulowanych w Rzeczypospolitej Polskiej,
 - b) danych kontaktowych organów prowadzących postępowania w tych sprawach dla poszczególnych zawodów regulowanych i danych kontaktowych ośrodka wsparcia, o którym mowa w art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej,
 - c) wykazu zawodów, dla których jest wydawana europejska legitymacja zawodowa, a także informacji na temat zasad ubiegania się o jej wydanie, w tym opłat pobieranych w związku z jej wydaniem,
 - d) wykazu zawodów regulowanych i działalności regulowanych związanych ze zdrowiem lub bezpieczeństwem publicznym, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 34 ust. 8 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej,
 - e) wykazu rodzajów kształcenia i szkolenia regulowanego oraz kursów o specjalnym programie,
 - f) postępowania w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych, w tym należnych opłat i wymaganych dokumentów,
 - g) świadczenia usług transgranicznych,
 - h) wymogu znajomości języka polskiego niezbędnej do wykonywania zawodu regulowanego lub działalności regulowanej,
 - i) odwoływania się od rozstrzygnięć wydanych w tych sprawach.

2. Właściwe organy oraz organy prowadzące postępowanie w sprawach, o których mowa w art. 22a ust. 2 pkt 1 lit. b–d, rozpatrują wnioski o udzielenie informacji, o których mowa w ust. 1, w terminie 7 dni roboczych. W przypadku wniosków wymagających zasięgnięcia informacji od innych organów, termin ten może być przedłużo-

ny do 14 dni roboczych. Jeżeli wniosek jest nieprawidłowy, nieuzasadniony lub zawiera braki, właściwy organ jest obowiązany niezwłocznie poinformować o tym wnioskodawcę.

3. Właściwe organy oraz organy prowadzące postępowanie w sprawach, o których mowa w art. 22a ust. 2 pkt 1 lit. b–d, zapewniają – zgodnie ze swoją właściwością – kompletność, aktualność, zgodność z obowiązującym prawem, zrozumiałość i przejrzystość informacji udostępnianych za pośrednictwem pojedynczego punktu kontaktowego.

4. Dane, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. g, pojedynczy punkt kontaktowy udostępnia za zgodą stowarzyszeń i organizacji.

5. Pojedynczy punkt kontaktowy może udostępniać informacje i materiały, o których mowa w ust. 1, także w innych językach niż język polski.

Art. 22d. W celu umożliwienia zainteresowanym uzyskania informacji o przepisach regulujących świadczenie usług poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pojedynczy punkt kontaktowy udostępnia informacje o adresach stron internetowych pojedynczych punktów kontaktowych w innych państwach.

Art. 22e. Ilekroć obowiązujące przepisy nadają uprawnienia lub nakładają obowiązki związane z działalnością gospodarczą, uznawaniem kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, świadczeniem usług transgranicznych i ubieganiem się o wydanie europejskiej legitymacji zawodowej, organy prowadzące postępowania w tych sprawach są obowiązane zapewnić możliwość ich wykonania za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

Art. 22f. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki współpracy właściwych organów oraz organów prowadzących postępowania w sprawach, o których mowa w art. 22a ust. 2 pkt 1 lit. b–d, z pojedynczym punktem kontaktowym w zakresie niezbędnym do realizacji jego zadań, uwzględniając konieczność zapewnienia właściwego przepływu informacji i dokumentów między tymi organami a pojedynczym punktem kontaktowym.

Art. 22g. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres i warunki korzystania z pojedynczego punktu kontaktowego, z uwzględnieniem jego roli w realizacji procedur związanych z podejmowaniem, wykonywaniem i zakończeniem działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, uznawaniem kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, świadczeniem usług transgranicznych i ubieganiem się o wydanie europejskiej legitymacji zawodowej oraz zasad przetwarzania i ochrony danych osobowych.

Art. 22h. Minister właściwy do spraw gospodarki może, przy zapewnieniu niezbędnego finansowania oraz właściwych warunków technicznych, powierzyć realizację niektórych zadań pojedynczego punktu kontaktowego innym podmiotom.”.

Art. 75. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 581, z późn. zm.¹⁹⁾) w art. 5 pkt 18 otrzymuje brzmienie:

„18) odbywający staż adaptacyjny – wnioskodawcę odbywającego staż adaptacyjny w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 65);”.

Art. 76. W ustawie z dnia 25 listopada 2004 r. o zawodzie tłumacza przysięgłego (Dz. U. z 2015 r. poz. 487 i 1505) w art. 18:

1) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do poświadczania tłumaczeń oraz poświadczania odpisów pism wydawanych w formie pisemnej tłumacz przysięgły używa pieczęci, zawierającej w otoku jego imię i nazwisko, a w środku wskazanie języka, w zakresie którego ma uprawnienia, oraz pozycję na liście tłumaczy przysięgłych, o której mowa w art. 6 ust. 2. Pieczęć zamawia, na koszt tłumacza przysięgłego, Minister Sprawiedliwości w Mennicy Polskiej.”;

2) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Tłumacz przysięgły może, za pomocą bezpiecznego podpisu elektronicznego weryfikowanego za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu, poświadczyc tłumaczenie lub odpis pisma w postaci elektronicznej. Poświadczenie odpisu pisma w postaci elektronicznej może być dokonane tylko na podstawie oryginału, tłumaczenia lub odpisu dokumentu w formie pisemnej.

¹⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1240, 1269, 1365, 1569, 1692, 1735, 1830, 1844, 1893, 1916, 1991 i 1994.

1b. Minister właściwy do spraw gospodarki, w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, może określić, w drodze rozporządzenia, dodatkowe warunki techniczne i organizacyjne potwierdzania i obsługi danych zamieszczanych w certyfikatach kwalifikowanych wydanych dla tłumaczy przysięgłych, mając na względzie potrzebę identyfikacji tłumaczy przysięgłych oraz kierując się potrzebą zapewnienia odpowiedniego bezpieczeństwa podpisu elektronicznego przy wykonywaniu zadań tłumacza przysięgłego.”.

Art. 77. W ustawie z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2014 r. poz. 94, z późn. zm.²⁰⁾) w art. 129 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wpis na listę maklerów lub doradców bez konieczności składania egzaminu mogą uzyskać osoby, których kwalifikacje zostały uznane na zasadach określonych w ustawie z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 65).”.

Art. 78. W ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2015 r. poz. 594 i 1893) uchyla się art. 124.

Art. 79. W ustawie z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2013 r. poz. 757, z późn. zm.²¹⁾) w art. 10 w pkt 4 lit. d otrzymuje brzmienie:

„d) posiada kwalifikacje do wykonywania zawodu ratownika medycznego nabyte w państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, uznane w Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z ustawą z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 65).”.

Art. 80. W ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2015 r. poz. 783, z późn. zm.²²⁾) w załączniku do ustawy w części I uchyla się ust. 25.

Art. 81. W ustawie z dnia 2 grudnia 2009 r. o izbach lekarskich (Dz. U. z 2015 r. poz. 651, z późn. zm.²³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 pkt 21 otrzymuje brzmienie:

„21) współpraca z samorządami zawodów medycznych i innymi organizacjami reprezentującymi zawody medyczne w kraju i za granicą oraz organami państw członkowskich Unii Europejskiej w zakresie spraw określonych w art. 6a ust. 2 i 2a ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry (Dz. U. z 2015 r. poz. 464, z późn. zm.²⁴⁾); współpraca z organami państw członkowskich Unii Europejskiej jest realizowana za pośrednictwem Systemu Wymiany Informacji na Rynku Wewnętrznym IMI, zwanego dalej „systemem IMI”, w zakresie określonym w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1024/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym i uchylającym decyzję Komisji 2008/49/WE („rozporządzeniu w sprawie IMI”) (Dz. Urz. UE L 316 z 14.11.2012, str. 1, z późn. zm.);”;

2) w art. 52 w ust. 2a zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Informacji udziela się za pośrednictwem systemu IMI.”;

3) po art. 113 dodaje się art. 113a w brzmieniu:

„Art. 113a. 1. Okręgowe rady lekarskie informują, w trybie ostrzeżenia w systemie IMI, właściwe organy pozostałych państw członkowskich Unii Europejskiej o lekarzu lub lekarzu dentyście, wobec których:

1) rada lekarska podjęła uchwałę o:

- a) zawieszeniu prawa wykonywania zawodu,
- b) ograniczeniu w wykonywaniu zawodu,

²⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 586 oraz z 2015 r. poz. 73, 978, 1045, 1223, 1260, 1348, 1505, 1513, 1634, 1844 i 1890.

²¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 1245 i 1635, z 2014 r. poz. 1802 oraz z 2015 r. poz. 1887 i 1991.

²²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1358, 1607, 1649, 1844 i 1893.

²³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1066, 1991 i 2281.

²⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2015 r. poz. 1633, 1893, 1991 i 2199 oraz z 2016 r. poz. 65.

- 2) sąd lekarski wydał orzeczenie o:
 - a) ograniczeniu zakresu czynności w wykonywaniu zawodu,
 - b) zawieszeniu prawa wykonywania zawodu,
 - c) pozbawieniu prawa wykonywania zawodu,
- 3) sąd powszechny orzekł zakaz wykonywania zawodu,
- 4) sąd powszechny albo prokurator tytułem środka zapobiegawczego zastosował zawieszenie w wykonywaniu zawodu

– w terminie 3 dni od dnia uprawomocnienia się albo wykonalności uchwały, orzeczenia albo postanowienia o zastosowaniu środka zapobiegawczego.

2. Ostrzeżenie, o którym mowa w ust. 1, obejmuje:

- 1) imię (imiona) i nazwisko lekarza lub lekarza dentystry oraz datę jego urodzenia;
- 2) tytuł zawodowy;
- 3) informacje o organie, który nałożył sankcję, o której mowa w ust. 1;
- 4) zakres i okres obowiązywania ograniczeń, o których mowa w ust. 1;
- 5) okres obowiązywania zawieszenia albo zakazu, o których mowa w ust. 1;
- 6) informację o pozbawieniu prawa wykonywania zawodu.

3. Okręgowe rady lekarskie niezwłocznie informują właściwe organy pozostałych państw członkowskich Unii Europejskiej, w trybie ostrzeżenia w systemie IMI, o tożsamości lekarza lub lekarza dentystry, którzy w postępowaniu o uznanie kwalifikacji posłużyli się podrobionymi lub przerobionymi dokumentami potwierdzającymi posiadanie kwalifikacji zawodowych, w terminie 3 dni od dnia uprawomocnienia się orzeczenia sądowego w tej sprawie.

4. Okręgowe rady lekarskie niezwłocznie informują właściwe organy pozostałych państw członkowskich Unii Europejskiej, za pośrednictwem systemu IMI, o wygaśnięciu sankcji, o których mowa w ust. 1, oraz o wszelkich decyzjach wpływających na zmianę terminu ich wygaśnięcia.

5. Okręgowe rady lekarskie niezwłocznie zawiadamiają na piśmie lekarza lub lekarza dentystę, których dotyczą ostrzeżenia, o których mowa w ust. 1 lub 3, o ich przekazaniu za pośrednictwem systemu IMI właściwym organom pozostałych państw członkowskich Unii Europejskiej oraz o możliwości złożenia wniosku o ich sprostowanie albo usunięcie.

6. W wyniku rozpatrzenia wniosku, o którym mowa w ust. 5, okręgowa rada lekarska niezwłocznie:

- 1) dokonuje sprostowania w systemie IMI informacji objętej wnioskiem i zawiadamia lekarza lub lekarza dentystę o sposobie jej sprostowania albo
- 2) usuwa informację objętą wnioskiem z systemu IMI i zawiadamia o tym lekarza lub lekarza dentystę, albo
- 3) odmawia sprostowania albo usunięcia z systemu IMI informacji objętej wnioskiem i zawiadamia o tym lekarza lub lekarza dentystę.

7. Informacje przekazane w trybie ostrzeżenia, o którym mowa w ust. 1, mogą być przetwarzane w systemie IMI wyłącznie przez okres obowiązywania sankcji, o których mowa w ust. 1. Ostrzeżenia usuwa się z systemu IMI w terminie 3 dni od dnia wykonania albo uchylecia uchwały, orzeczenia albo postanowienia o zastosowaniu środka zapobiegawczego, o których mowa w ust. 1.”.

Art. 82. W ustawie z dnia 4 marca 2010 r. o świadczeniu usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 47, poz. 278, z późn. zm.²⁵⁾) w art. 2 w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

- „6) zawód regulowany – zawód regulowany w rozumieniu art. 5 pkt 4 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 65);”.

²⁵⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 112, poz. 654, Nr 227, poz. 1367 i Nr 228, poz. 1368 oraz z 2015 r. poz. 1513 i 1893.

Art. 83. W ustawie z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarki i położnej (Dz. U. z 2014 r. poz. 1435, z późn. zm.²⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3) obywatelach państw członkowskich Unii Europejskiej – należy przez to rozumieć obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, Konfederacji Szwajcarskiej, a także:
 - a) członków ich rodzin w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 lipca 2006 r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz. U. z 2014 r. poz. 1525 oraz z 2015 r. poz. 1274),
 - b) obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. poz. 1650, z późn. zm.²⁷⁾),
 - c) cudzoziemców posiadających zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach,
 - d) cudzoziemców, którym nadano status uchodźcy lub udzielono ochrony uzupełniającej,
 - e) obywateli państw trzecich, którzy ubiegają się o przyjęcie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu podjęcia pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach,
 - f) obywateli państw trzecich, którzy zostali przyjęci na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celach innych niż wykonywanie pracy zgodnie z prawem Unii Europejskiej lub prawem krajowym i mają prawo do wykonywania pracy oraz posiadają dokument pobytowy wydany zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1030/2002 z dnia 13 czerwca 2002 r. ustanawiającym jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich (Dz. Urz. UE L 157 z 15.06.2002, str. 1, z późn. zm.), oraz obywateli państw trzecich, którzy zostali przyjęci na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu wykonywania pracy zgodnie z prawem Unii Europejskiej lub prawem krajowym,
 - g) obywateli państw trzecich posiadających zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 151 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;”;
- 2) w art. 24 w ust. 1:
 - a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3) zaświadczenie, wydane przez odpowiednie władze lub organizacje państwa członkowskiego Unii Europejskiej, stwierdzające, że zgodnie z prawem wykonuje zawód pielęgniarki lub położnej w tym państwie oraz że w momencie wydania zaświadczenia nie obowiązuje jej ograniczenie wykonywania zawodu, zawieszenie prawa wykonywania zawodu albo zakaz wykonywania zawodu oraz nie toczy się przeciwko niej postępowanie w przedmiocie odpowiedzialności zawodowej;”;
 - b) w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:
 - „6) oświadczenie, że władza językiem polskim w mowie i w piśmie w zakresie niezbędnym do wykonywania zawodu pielęgniarki lub położnej.”;
- 3) w art. 30 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2. Za równoważne z dyplomem, świadectwem lub innym dokumentem potwierdzającym posiadanie formalnych kwalifikacji uprawniającymi do wykonywania w Rzeczypospolitej Polskiej zawodu pielęgniarki, o których mowa w wykazie określonym na podstawie art. 34 ust. 2, uważa się dokumenty wydane przez odpowiednie władze w Rumunii i potwierdzające kwalifikacje pielęgniarki:
 - 1) Certificat de competențe profesionale de asistent medical generalist uzyskany w wyniku kształcenia ponadśredniego w școală postliceală, poświadczający kształcenie rozpoczęte przed dniem 1 stycznia 2007 r.,
 - 2) Diplomă de absolvire de asistent medical generalist uzyskany w wyniku krótkiego cyklu studiów wyższych, poświadczający kształcenie rozpoczęte przed dniem 1 października 2003 r.,

²⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 1491 i 1877 oraz z 2015 r. poz. 978, 1640, 1893 i 1991.

²⁷⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 463 i 1004 oraz z 2015 r. poz. 1274, 1607 i 1767.

- 3) Dyplomã de licență de asistent medical generalist uzyskany w wyniku długiego cyklu studiów wyższych, poświadczający kształcenie rozpoczęte przed dniem 1 października 2003 r.

– jeżeli zostało do nich dołączone zaświadczenie potwierdzające, że osoba posługująca się tymi dokumentami rzeczywiście i zgodnie z prawem wykonywała zawód pielęgniarki przez okres co najmniej 3 kolejnych lat z 5 lat bezpośrednio poprzedzających wydanie zaświadczenia, a wymieniona działalność obejmowała pełną odpowiedzialność za planowanie, organizację i opiekę pielęgniarską nad pacjentem.”;

- 4) w art. 39:

a) uchyla się ust. 5,

b) dodaje się ust. 6–13 w brzmieniu:

„6. Współpraca, o której mowa w ust. 1, odbywa się za pośrednictwem Systemu Wymiany Informacji na Rynku Wewnętrznym IMI, zwanego dalej „systemem IMI”, o którym mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1024/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie współpracy administracyjnej za pośrednictwem systemu wymiany informacji na rynku wewnętrznym i uchylającym decyzję Komisji 2008/49/WE („rozporządzeniu w sprawie IMI”) (Dz. Urz. UE L 316 z 14.11.2012, str. 1, z późn. zm.).

7. Okręgowe rady pielęgniarek i położnych oraz Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych informują, w trybie ostrzeżenia w systemie IMI, odpowiednie władze lub organizacje pozostałych państw członkowskich Unii Europejskiej o pielęgniarsce lub położnej, wobec których:

- 1) okręgowa rada pielęgniarek i położnych albo Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych podjęła uchwałę o:
 - a) zawieszeniu prawa wykonywania zawodu,
 - b) ograniczeniu wykonywania określonych czynności zawodowych,
- 2) sąd pielęgniarek i położnych wydał orzeczenie, w którym:
 - a) ograniczył zakres czynności w wykonywaniu zawodu,
 - b) zawiesił prawo wykonywania zawodu,
 - c) pozbawił prawa wykonywania zawodu,
- 3) sąd powszechny orzekł zakaz wykonywania zawodu,
- 4) sąd powszechny albo prokurator tytułem środka zapobiegawczego zastosował zawieszenie w wykonywaniu zawodu

– w terminie 3 dni od dnia uprawomocnienia się uchwały, orzeczenia lub postanowienia o zastosowaniu środka zapobiegawczego.

8. Ostrzeżenie, o którym mowa w ust. 7, obejmuje:

- 1) imię (imiona) i nazwisko pielęgniarki lub położnej;
- 2) tytuł zawodowy;
- 3) informacje o organie, który nałożył sankcję, o której mowa w ust. 7;
- 4) zakres oraz okres obowiązywania ograniczenia, o którym mowa w ust. 7 pkt 1 lit. b albo pkt 2 lit. a;
- 5) okres obowiązywania zawieszenia albo zakazu, o których mowa w ust. 7;
- 6) informację o pozbawieniu prawa wykonywania zawodu.

9. Okręgowe rady pielęgniarek i położnych oraz Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych informują odpowiednie władze lub organizacje pozostałych państw członkowskich Unii Europejskiej, w trybie ostrzeżenia w systemie IMI, o tożsamości pielęgniarki lub położnej, które w postępowaniu o uznanie kwalifikacji posłużyły się podrobionymi lub przerobionymi dokumentami potwierdzającymi posiadanie kwalifikacji zawodowych, w terminie 3 dni od dnia uprawomocnienia się orzeczenia sądowego w tej sprawie.

10. Okręgowe rady pielęgniarek i położnych oraz Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych niezwłocznie informują odpowiednie władze lub organizacje pozostałych państw członkowskich Unii Europejskiej o wygaśnięciu sankcji, o których mowa w ust. 7, oraz o wszelkich decyzjach wpływających na zmianę terminu ich wygaśnięcia.

11. Okręgowe rady pielęgniarek i położnych oraz Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych niezwłocznie informują na piśmie pielęgniarkę lub położną, których dotyczą ostrzeżenia, o których mowa w ust. 7 lub 9, o ich przekazaniu odpowiednim władzom lub organizacjom pozostałych państw członkowskich Unii Europejskiej za pośrednictwem systemu IMI oraz o możliwości złożenia wniosku o ich sprostowanie albo usunięcie.

12. W wyniku rozpatrzenia wniosku, o którym mowa w ust. 11, okręgowa rada pielęgniarek i położnych oraz Naczelna Rada Pielęgniarek i Położnych:

- 1) dokonują sprostowania w systemie IMI informacji objętej wnioskiem i zawiadamiają pielęgniarkę lub położną o sposobie jej sprostowania albo
- 2) usuwają informację objętą wnioskiem z systemu IMI i zawiadamiają o tym pielęgniarkę lub położną, albo
- 3) odmawiają sprostowania albo usunięcia informacji objętej wnioskiem z systemu IMI i zawiadamiają o tym pielęgniarkę lub położną.

13. Informacje przekazane w trybie ostrzeżenia, o którym mowa w ust. 7, mogą być przetwarzane w systemie IMI wyłącznie przez okres obowiązywania sankcji, o których mowa w ust. 7. Ostrzeżenia usuwa się z systemu IMI w terminie 3 dni od dnia wykonania albo uchylecia uchwały, orzeczenia albo postanowienia o zastosowaniu środka zapobiegawczego, o których mowa w ust. 7.”;

5) w art. 51 w ust. 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

- „4) europejską legitymację zawodową na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 65).”.

Art. 84. W ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. poz. 1650, z późn. zm.²⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 117 w pkt 2 lit. a otrzymuje brzmienie:

- „a) nie posiada formalnych kwalifikacji lub nie spełnia innych warunków, które są wymagane, w przypadku zamiaru powierzenia mu wykonywania pracy w zawodzie regulowanym w rozumieniu art. 5 pkt 4 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 65), lub”;

2) w art. 127 w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:

- „b) posiada formalne kwalifikacje i spełnia inne warunki, które są wymagane, w przypadku zamiaru wykonywania pracy w zawodzie regulowanym w rozumieniu art. 5 pkt 4 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej,”.

Art. 85. W ustawie z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o systemie informacji w ochronie zdrowia oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1991) w art. 9 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Art. 10. 1. Zawód ratownika medycznego może wykonywać osoba, która:

- 1) posiada pełną zdolność do czynności prawnych;
- 2) posiada stan zdrowia pozwalający na wykonywanie tego zawodu;
- 3) wykazuje znajomość języka polskiego w stopniu wystarczającym do wykonywania tego zawodu i złożyła oświadczenie o następującej treści: „Oświadczam, że władam językiem polskim w mowie i piśmie w zakresie niezbędnym do wykonywania zawodu ratownika medycznego”, z zastrzeżeniem ust. 2;
- 4) spełnia następujące wymagania:
 - a) rozpoczęła przed dniem 30 września 2012 r. studia wyższe na kierunku (specjalności) ratownictwo medyczne i uzyskała tytuł zawodowy licencjata lub magistra na tym kierunku (specjalności), lub
 - b) rozpoczęła po dniu 30 września 2012 r. studia wyższe na kierunku studiów związanym z kształceniem w zakresie ratownictwa medycznego, obejmujące co najmniej 2455 godzin kształcenia i co najmniej 80 punktów ECTS, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 18d ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r. poz. 572, z późn. zm.²⁹⁾), zwanych dalej „punktami ECTS”, w zakresie ratownictwa medycznego i uzyskała tytuł zawodowy licencjata, lub
 - c) rozpoczęła po dniu 30 września 2016 r. studia wyższe na kierunku studiów związanym z kształceniem w zakresie ratownictwa medycznego, obejmujące co najmniej 2455 godzin kształcenia i co najmniej 80 punktów ECTS w zakresie ratownictwa medycznego i uzyskała tytuł zawodowy

²⁸⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 463 i 1004 oraz z 2015 r. poz. 1274, 1607 i 1767.

²⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 742 i 1544, z 2013 r. poz. 675, 829, 1005, 1588 i 1650, z 2014 r. poz. 7, 768, 821, 1004, 1146 i 1198, z 2015 r. poz. 357, 860, 1187, 1240, 1268, 1767 i 1923 oraz z 2016 r. poz. 64.

licencjata oraz odbyła sześciomiesięczną praktykę w podmiotach określonych w art. 10a ust. 9, zwaną dalej „praktyką”, oraz złożyła z wynikiem pozytywnym Państwowy Egzamin z Ratownictwa Medycznego, zwany dalej „PERM”, lub

- d) rozpoczęła przed dniem 1 marca 2013 r. naukę w publicznej szkole policealnej lub niepublicznej szkole policealnej o uprawnieniach szkoły publicznej i uzyskała dyplom potwierdzający uzyskanie tytułu zawodowego ratownika medycznego albo dyplom potwierdzający kwalifikacje zawodowe w zawodzie ratownik medyczny, lub
- e) posiada dyplom wydany w państwie innym niż państwo członkowskie Unii Europejskiej, Konfederacja Szwajcarska lub państwo członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strona umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, uznany w Rzeczypospolitej Polskiej za równoważny z dyplomem uzyskiwanym w Rzeczypospolitej Polskiej, potwierdzającym tytuł zawodowy ratownika medycznego i uzyskała prawo pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z odrębnymi przepisami, lub
- f) posiada kwalifikacje do wykonywania zawodu ratownika medycznego nabyte w państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, uznane w Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z przepisami ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 65).

2. Wymóg złożenia oświadczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, nie dotyczy osoby, która ukończyła studia wyższe na kierunku (specjalności) ratownictwo medyczne lub studia w zakresie ratownictwa medycznego, prowadzone w języku polskim lub publiczną szkołę policealną lub niepubliczną szkołę policealną o uprawnieniach szkoły publicznej, kształcąca w języku polskim.”;

Art. 86. Do postępowań w sprawie uznania kwalifikacji wszczętych zgodnie z przepisami ustaw, o których mowa w art. 61, art. 62, art. 64, art. 69, art. 83 i art. 88, i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 87. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 4 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 62, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 4 ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 62, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,
- 2) art. 4a ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 68, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 4a ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 68, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,
- 3) art. 6 ust. 5, art. 10, art. 15 ust. 2, art. 18, art. 26 ust. 2, art. 27 i art. 31 ust. 2 ustawy, o której mowa w art. 88, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie art. 10 ust. 4, art. 13 ust. 6, art. 17, art. 21 ust. 5, art. 22, art. 34 ust. 8 i art. 52 ust. 2 niniejszej ustawy

– nie dłużej jednak niż do dnia 31 grudnia 2016 r.

Art. 88. Traci moc ustawa z dnia 18 marca 2008 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 63, poz. 394, z 2013 r. poz. 1650 oraz z 2014 r. poz. 1004).

Art. 89. Ustawa wchodzi w życie z dniem 18 stycznia 2016 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Duda*